

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-14-14

Druk nr 2243
Warszawa, 20 marca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw** z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680 oraz z 2013 r. poz. 1650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9a otrzymuje brzmienie:

„9a) małoletni bez opieki – małoletniego cudzoziemca, który przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium bez opieki osób dorosłych, odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej;”;

2) w art. 14 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) grupa jest uznawana jako określona grupa społeczna, w szczególności jeżeli posiada odrębną tożsamość w kraju pochodzenia przez postrzeganie jej jako odrębną od otaczającego społeczeństwa, a jej członkowie mają wspólne cechy wrodzone, których nie można zmienić, lub wspólną przeszłość albo mają wspólne cechy lub przekonania o takim znaczeniu dla ich tożsamości lub świadomości, że członek grupy nie może być zmuszony do ich zmiany.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ustawę z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarek i położnych oraz ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

3) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ochronę przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy uważa się za zapewnioną, jeżeli jest udzielana w sposób skuteczny i trwały, a w szczególności gdy podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w tym organizacje międzynarodowe, chcą i są w stanie zapobiegać prześladowaniom lub poważnej krzywdzie, w szczególności przez zapewnienie skutecznego systemu prawnego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania czynów stanowiących prześladowania lub poważną krzywdę oraz ścigania i karania za takie czyny, i gdy zapewniają osobom prześladowanym lub doznającym poważnej krzywdy dostęp do takiej ochrony.”;

4) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na części terytorium kraju pochodzenia nie zachodzą okoliczności uzasadniające obawę cudzoziemca przed prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec będzie mógł bezpiecznie i legalnie przemieścić się na tę część terytorium i na niej zamieszkać, uznaje się, że nie istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w kraju pochodzenia.”;

5) w art. 22 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemca nie pozbawia się ochrony uzupełniającej z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli może się powołać na przekonujące powody związane z poprzednio doznaną poważną krzywdą, uzasadniające jego odmowę skorzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada, albo – w przypadku bezpaństwowca – z ochrony państwa, w którym miał poprzednio stałe miejsce zamieszkania.”;

6) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego wieku, mających znaczenie dla sprawy przeszłych doświadczeń, tożsamości, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków, trasy podróży oraz powodów złożenia wniosku.”;

7) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Jeżeli wnioskodawca nie posiada dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy, to okoliczności te można uznać za udowodnione, gdy:

- 1) przedstawił wiarygodne i spójne informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy i
- 2) przedstawił wszystkie posiadane informacje i dowody służące do ustalenia stanu faktycznego sprawy i szczegółowo wyjaśnił przyczyny braku innych informacji i dowodów, i
- 3) wyjaśnienia wnioskodawcy są spójne, wiarygodne i nie są sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami i materiałami, i
- 4) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o nadanie mu statusu uchodźcy w najwcześniejszym możliwym terminie, chyba że może wskazać uzasadniony powód, dlaczego tego nie zrobił.”;

8) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o nadanie statusu uchodźcy ustala w szczególności:

- 1) mające znaczenie dla sprawy okoliczności faktyczne odnoszące się do kraju pochodzenia, w tym także przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w tym kraju oraz sposób ich stosowania;
- 2) czy ze względu na przeszłość, płeć lub wiek wnioskodawcy działania lub zaniechania, których doświadczył lub na które mógłby zostać narażony, stanowią prześladowanie lub narażają go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy;
- 3) czy działalność wnioskodawcy od chwili opuszczenia kraju pochodzenia służyła wyłącznie lub głównie stworzeniu warunków koniecznych do ubiegania się o nadanie mu statusu uchodźcy;
- 4) czy istnieją warunki, o których mowa w art. 16 ust. 2, aby wnioskodawca mógł skorzystać z ochrony innego państwa, którego obywatelstwo posiada.”;

9) art. 89d otrzymuje brzmienie:

„Art. 89d. Szef Urzędu informuje niezwłocznie cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej, w języku dla niego zrozumiałym, o jego prawach i obowiązkach.”;

10) po art. 89e dodaje się art. 89ea w brzmieniu:

„Art. 89ea. W przypadku gdy status uchodźcy nadano małoletniemu bez opieki lub udzielono mu ochrony uzupełniającej, Szef Urzędu, uwzględniając zakaz określony w art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych tego małoletniego, a w szczególności:

- 1) informuje małoletniego o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem międzynarodowych organizacji pozarządowych;
- 2) udziela małoletniemu pomocy w nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi;
- 3) udziela małoletniemu pomocy w zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);
- 3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 4) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 200, poz. 1326 oraz z 2013 r. poz. 779, 1247, 1261, 1287 i 1650.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 81, poz. 531, z 2011 r. Nr 92, poz. 532 oraz z 2013 r. poz. 1650.

2) w art. 2h po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej – obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, a także:

- a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾),
- b) obywatele państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),
- c) obywatele państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- d) obywatele państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej,
- e) obywatele polskich, którzy uzyskali kwalifikacje w państwie członkowskim Unii Europejskiej;”;

2) po art. 6c dodaje się art. 6d w brzmieniu:

„Art. 6d. Przepisów art. 6a–6c nie stosuje się do cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemców, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 113, poz. 657 oraz z 2013 r. poz. 779, 1245, 1247, 1287 i 1650.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);
- 3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 4) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”;

2) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to obywateli państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, a także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 95 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 1245, 1287, 1645 i 1650.

terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾);

- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);
 - 3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
 - 4) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”;
- 2) w art. 20a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925 oraz z 2013 r. poz. 1650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu:

„c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,

d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”;
- 2) w art. 19a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, ze zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;”;
- 2) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) pomoc cudzoziemcom, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie indywidualnego programu integracji, oraz opłacanie za te osoby składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;”;
- 3) w art. 91:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Cudzoziemcowi, który:
 - 1) uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub
 - 2) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach– zwanemu dalej w niniejszym rozdziale „cudzoziemcem”, udziela się pomocy mającej na celu wspieranie procesu jego integracji, zwanej dalej „pomocą dla cudzoziemca”.”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 509 i 1650. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2012 r. poz. 1544 i 1548.

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Pomocy dla cudzoziemca udziela się na wniosek cudzoziemca złożony do starosty, za pośrednictwem powiatowego centrum pomocy rodzinie, w terminie 60 dni od dnia uzyskania przez cudzoziemca statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej lub uzyskania przez niego zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

4. Wniosek cudzoziemca, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, obejmuje małoletnie dzieci cudzoziemca oraz jego małżonka, jeżeli uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku cudzoziemca, który przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, do wniosku należy dołączyć kopie:

- 1) decyzji o zezwoleniu na pobyt czasowy udzielonym w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) karty pobytu wydanej w związku z uzyskaniem zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374, z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363, Nr 225, poz. 1465, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1723 i 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 73, poz. 390, Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657, Nr 122, poz. 696, Nr 138, poz. 808, Nr 149, poz. 887, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1203 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 123, 1016, 1342 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 154, 879, 983, 1290, 1623, 1646 i 1650.

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na zasadach określonych w ustawie mają prawo:

- 1) osoby objęte powszechnym – obowiązkowym i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym, zwane dalej „ubezpieczonymi”;
- 2) inne niż ubezpieczeni osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które posiadają obywatelstwo polskie lub które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. 1650), spełniające kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, ze zm.⁷⁾), co do których nie stwierdzono okoliczności, o której mowa w art. 12 tej ustawy, na zasadach i w zakresie określonych dla ubezpieczonych;
- 3) inne niż wymienione w pkt 1 i 2 osoby, które nie ukończyły 18. roku życia:
 - a) posiadające obywatelstwo polskie lub
 - b) które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) inne niż wymienione w pkt 1–3 osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są w okresie ciąży, porodu lub połogu:
 - a) posiadające obywatelstwo polskie lub
 - b) które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej– zwane dalej „świadczeniobiorcami”.”;

2) w art. 54 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedłożeniu przez świadczeniobiorcę, o którym mowa w ust. 1, dokumentów potwierdzających zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokumentów potwierdzających, alternatywnie:

- a) posiadanie obywatelstwa polskiego,
- b) posiadanie statusu uchodźcy,
- c) objęcie ochroną uzupełniającą,
- d) posiadanie zezwolenia na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁹⁾) w art. 191a wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Ukończenie studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych, może być potwierdzone na podstawie dokumentu umożliwiającego ustalenie faktu ukończenia studiów wyższych na tym poziomie kształcenia, składanego wraz z oświadczeniem o ich ukończeniu.

7b. Do obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub do obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który uzyskał potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, stosuje się przepisy ust. 1–4.

7c. Za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, pobierana jest opłata.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7.

7d. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7c, ustala kierownik jednostki organizacyjnej uczelni, której rada przeprowadza postępowanie nostryfikacyjne lub postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, biorąc pod uwagę koszty poniesione w związku z tym postępowaniem.

7e. W przypadku trudnej sytuacji materialnej wnioskującego o nostryfikację dyplomu lub potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, kierownik jednostki organizacyjnej uczelni, której rada przeprowadza to postępowanie, może obniżyć wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7c, lub zwolnić z niej wnioskującego.”;

2) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania nostryfikacyjnego oraz tryb postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów oraz dokumentów, które mogą być dołączone przez osobę, o której mowa w ust. 7a, do wniosku o potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia,
- 4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,
- 5) wysokość opłat za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, a także tryb wnoszenia opłat,
- 6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów

wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzystych zasad ich prowadzenia, a także możliwość wystąpienia różnic między programami kształcenia realizowanymi w uczelni, w której prowadzone jest postępowanie, w uczelniach zagranicznych oraz dodatkowe warunki, jakie muszą być spełnione w celu nostryfikacji dyplomu ukończenia studiów wyższych lub potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394 oraz z 2013 r. poz. 1650) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);
- 3) obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców będących beneficjentami ochrony międzynarodowej, posiadających status uchodźcy lub osoby kwalifikującej się do otrzymania ochrony uzupełniającej w rozumieniu odrębnych przepisów;
- 4) obywateli państw trzecich, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej;
- 5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w rozumieniu odrębnych przepisów;
- 6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii

Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów;

- 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 174, poz. 1038 oraz z 2013 r. poz. 779, 1247 i 1650) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

- „9) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, a także:
- a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾),
 - b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),
 - c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
 - d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, a także:

- a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.⁴⁾),
- b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),
- c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”;

2) w art. 24 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650) w art. 165 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną nie stosuje się przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9, w przypadku członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, jeżeli rodzina istniała już w kraju pochodzenia cudzoziemca, a członek jego rodziny przebywał na terytorium

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1456 oraz z 2013 r. poz. 940, 1245, 1287, 1645 i 1650.

Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przez tego cudzoziemca.”.

Art. 14. Do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, udzielanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, został opracowany w związku z koniecznością wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9), zwanej dalej „dyrektywą 2011/95/UE”. Zgodnie z art. 39 ww. dyrektywy państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązane były wprowadzić do prawa krajowego wynikające z niej unormowania w terminie do dnia 21 grudnia 2013 r. Przepisy dyrektywy 2011/95/UE są wdrażane do polskiego porządku prawnego w dopuszczalnym, minimalnym zakresie.

Celem projektowanej ustawy jest uzyskanie pełnej harmonizacji przepisów prawa krajowego z przepisami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.

Wdrożenie przepisów dyrektywy 2011/95/UE powoduje konieczność wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680), zwanej dalej „ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony”, a także w innych ustawach, regulujących różne sfery życia cudzoziemców, a odwołujących się do instytucji określonych w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, bądź odsyłających wprost do tej ustawy.

Art. 1 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony.

W celu pełnej transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 2 lit. j tiret trzecie dyrektywy 2011/95/UE zmieniono definicję „małoletniego bez opieki” zawartą w art. 2

pkt 9a ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony. Art. 2 lit. j tiret trzecie dyrektywy 2011/95/UE stanowi, iż członkiem rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej jest ojciec, matka lub inny dorosły odpowiedzialny za beneficjenta z mocy prawa danego państwa członkowskiego lub z mocy stosowanej w danym państwie członkowskim praktyki, jeżeli beneficjent jest małoletni i nie pozostaje w związku małżeńskim. Należy jednak zauważyć, że w Rzeczypospolitej Polskiej zwyczaj nie jest źródłem prawa. W związku z powyższym w projekcie wprowadzono zmianę w definicji „małoletniego bez opieki” poprzez zamianę wyrażenia: „... odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem lub zwyczajem” na wyrażenie: „... odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej”.

W art. 14 w ust. 1 w pkt 5 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony dokonano zmiany w taki sposób, aby z brzmienia tego przepisu wynikało, że w definicji grupy społecznej jest mowa o „przeszłości” jej członków, a nie o „pochodzeniu”.

Zgodnie z projektem, uszczegółowieniu uległa treść art. 16 ust. 2 dotyczącego sytuacji, w których ochrona przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy uznawana jest za zapewnioną. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 16 ust. 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, ochrona przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy jest zapewniona, gdy podmioty, o których jest mowa w niniejszym artykule, podejmują niezbędne środki w celu zapobieżenia prześladowaniom lub poważnej krzywdzie, w szczególności przez zapewnienie skutecznego systemu prawnego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania czynów stanowiących prześladowania lub poważną krzywdę oraz karania za takie czyny i gdy zapewniają osobom prześladowanym lub doznającym poważnej krzywdy dostęp do takiej ochrony. Natomiast w myśl zmian wprowadzonych w treści art. 7 ust. 2 dyrektywy 2011/95/UE, dyspozycję art. 16 ust. 2 uzupełniono o sformułowanie, iż przedmiotowa ochrona musi być skuteczna oraz trwała. Ponadto z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE wynika wprost, że podmioty zapewniające ochronę przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy powinny chcieć i móc zapewnić taką ochronę. W celu zapewnienia zgodności z tym przepisem dyrektywy 2011/95/UE dokonano odpowiedniego zredagowania brzmienia art. 16 ust. 2.

Dyspozycję art. 18 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, traktującego o alternatywie ucieczki wewnętrznej, dostosowano do zmian wprowadzonych w art. 8

ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE. W tym celu zawarte w art. 18 w ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony sformułowanie, w myśl którego alternatywa ucieczki wewnętrznej istnieje w sytuacji, gdy cudzoziemiec bez przeszkód może zamieszkać w tej części kraju pochodzenia, w której nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego obawę przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy, rozszerzono w projekcie ustawy o istnienie uzasadnionego przypuszczenia, że cudzoziemiec będzie mógł bezpiecznie i legalnie pojechać oraz zamieszkać we wspomnianej części terytorium.

W art. 22 dodany został ust. 2a w celu pełnej transpozycji art. 16 ust. 3 dyrektywy 2011/95/UE. W myśl tego przepisu dyrektywy art. 16 ust. 1 nie ma zastosowania do beneficjentów ochrony uzupełniającej, którzy mogą powołać się na poważne powody związane z poprzednio doznaną krzywdą, uzasadniające jego odmowę skorzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada, lub w przypadku bezpaństwowca – z ochrony państwa jego poprzedniego miejsca zwykłego pobytu.

W art. 37 w ust. 1 w pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony dokonano zmiany w taki sposób, aby z brzmienia tego przepisu wynikało, że wnioskodawca jest zobowiązany przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące m.in. jego przeszłych doświadczeń.

Transpozycja do polskiego porządku prawnego art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE została dokonana poprzez dodanie art. 37a w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony. Przepis ten określa szczegółowe warunki, od których uzależnione jest uwzględnienie wniosku o nadanie statusu uchodźcy, w przypadku gdy oświadczenia wnioskodawcy nie zostały poparte żadnymi dowodami.

Dodanie art. 43a w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony ma z kolei na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/95/UE. Art. 43a wskazuje przesłanki, jakie organ powinien wziąć pod uwagę, rozpatrując wniosek o nadanie statusu uchodźcy.

W art. 89d ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony dodano zastrzeżenie, że informacja udzielona cudzoziemcowi, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej, dotycząca jego praw i obowiązków, powinna zostać sporządzona w języku, który jest dla niego zrozumiały. Jest to zgodne z art. 22 dyrektywy 2011/95/UE.

Transpozycja do polskiego porządku prawnego art. 31 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE została dokonana poprzez dodanie art. 89ea w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, który nakłada na Szefa Urzędu obowiązek podjęcia działań, w miarę możliwości i przy uwzględnieniu postanowień art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, mających na celu odnalezienie krewnych tego cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej. Przywołany przepis dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek poszukiwania członków rodziny małoletniego bez opieki, który otrzymał ochronę międzynarodową, w przypadku gdy tego rodzaju działania nie zostały podjęte na etapie postępowania uchodźczego. Wskazuje również na konieczność kontynuacji poszukiwań, w przypadku gdy zostały one już rozpoczęte. Aktualnie kwestia poszukiwania członków rodziny małoletniego bez opieki uregulowana została w art. 61 ust. 3 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, który stanowi, iż Szef Urzędu, w miarę możliwości i uwzględniając art. 9 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych małoletniego bez opieki. Niniejsza regulacja ogranicza się wyłącznie do etapu postępowania w sprawie o nadanie statusu uchodźcy i nie nakłada obowiązku podejmowania stosownych czynności po zakończeniu postępowania decyzją o nadaniu statusu uchodźcy lub udzieleniu ochrony uzupełniającej.

Zmiany w art. 2–6 oraz art. 11 i art. 12 mają na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego art. 28 dyrektywy 2011/95/WE dotyczącego dostępu osób objętych ochroną międzynarodową do procedur uznawania kwalifikacji. Przepis art. 28 dyrektywy 2011/95/WE odnosi się również do zapewnienia dostępu do zawodów regulowanych beneficjentom ochrony międzynarodowej oraz członkom ich rodzin. Zmiany w tym zakresie obejmują następujące ustawy:

- 1) ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.);
- 2) ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, z późn. zm.);
- 3) ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.);
- 4) ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932);

- 5) ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925);
- 6) ustawę z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 174, poz. 1038 oraz z 2013 r. poz. 779 i 1247);
- 7) ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm.).

Art. 7 projektu ustawy dotyczy zmian w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o pomocy społecznej”. Zmiany te polegają na rozszerzeniu katalogu podmiotów, którym przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej, o członków rodzin beneficjentów ochrony międzynarodowej (tj. status uchodźcy lub ochrona uzupełniająca), którzy to członkowie rodzin uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Rozszerzenie ww. katalogu osób o cudzoziemców, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy, udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, stanowi jedynie dostosowanie do zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej art. 487 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Realizacja świadczeń z zakresu pomocy społecznej dla tej grupy cudzoziemców będzie zadaniem z zakresu administracji rządowej realizowanym przez powiat.

Wprowadzane zmiany mają na celu wdrożenie do porządku prawnego art. 29 i art. 34 dyrektywy 2011/95/UE.

Art. 8 projektu ustawy dokonuje zmian w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zwanej dalej „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”.

W toku konsultacji prowadzonych przez Urząd do Spraw Cudzoziemców z Departamentem Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Zdrowia, w celu transpozycji do polskiego porządku prawnego przepisów art. 30 dyrektywy 2011/95/UE, resort zdrowia poinformował, że obecne przepisy ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej dają osobom, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, możliwość wejścia do systemu powszechnego

ubezpieczenia zdrowotnego albo w drodze objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego (np. ze względu na podjęcie pracy na terytorium RP bądź uzyskanie odpowiednich świadczeń z pomocy społecznej), albo w drodze dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego – o ile posiadać będą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ubezpieczonymi mogą być także członkowie ich rodzin. Natomiast jeżeli cudzoziemcy, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, przez jakiś czas nie będą posiadali w Rzeczypospolitej Polskiej tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego (art. 66 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej) lub nie będą mogli ubezpieczyć się dobrowolnie ze względu na niskie dochody, to nie będą mieli żadnej innej możliwości korzystania z opieki zdrowotnej na takich samych zasadach, jak obywatele polscy, ze względu na niespełnienie warunku posiadania „obywatelstwa polskiego” zawartego w art. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

W związku z powyższym resort zdrowia zaproponował usunięcie – w odniesieniu do osób, którym nadany został w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub udzielona została ochrona uzupełniająca – warunku posiadania obywatelstwa polskiego z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, przy zachowaniu warunku zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i warunku spełnienia kryterium dochodowego oraz usunięcie warunku posiadania obywatelstwa polskiego z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Tym samym wspomniane osoby miałyby możliwość uzyskania statusu świadczeniobiorców innych niż ubezpieczeni, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Osoby te mogłyby otrzymywać decyzję władz gminy właściwej dla miejsca zamieszkania cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 54 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej oraz – w przypadku małoletnich (do ukończenia 18. roku życia) i kobiet w okresie ciąży, porodu i połogu – korzystać ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W celu zapewnienia zgodności z art. 23 dyrektywy 2011/95/UE w zakresie dostępu do opieki zdrowotnej rozszerzono art. 2 i art. 54 o członków rodzin beneficjentów ochrony międzynarodowej, którzy sami nie kwalifikują się do uzyskania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Będą to cudzoziemcy posiadający zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (zezwolenie na pobyt

czasowy w celu połączenia się z rodziną, w tym przypadku z cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem ochrony uzupełniającej). Art. 23 dyrektywy 2011/95/UE stanowi bowiem, że państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej, którzy osobiście nie kwalifikują się do otrzymania takiej ochrony, zostali uprawnieni do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w art. 24–35 dyrektywy 2011/95/UE, zgodnie z krajowymi procedurami i w zakresie odpowiednim do osobistego statusu prawnego danego członka rodziny.

Art. 9 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym”.

Art. 28 dyrektywy 2011/95/UE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia równego traktowania beneficjentów ochrony międzynarodowej i własnych obywateli w zakresie obowiązujących procedur uznawania zagranicznych dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji (ust. 1). Ponadto państwa członkowskie mają dążyć do ułatwienia beneficjentom ochrony międzynarodowej, którzy nie mogą dostarczyć dokumentów potwierdzających ich kwalifikacje, pełnego dostępu do odpowiednich systemów oceny, nostryfikowania i zaliczania ich wcześniejszego kształcenia, przy zapewnieniu zgodności z art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.) (ust. 2).

W świetle celów dyrektywy 2011/95/WE wynikających z preambuły (motyw 44) do prawidłowego jej wdrożenia niezbędne jest uelastycznienie w odniesieniu do obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców posiadających status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą pewnych wymogów formalnych związanych z procedurą uznania wykształcenia bądź stwierdzenia uprawnień do dalszego kształcenia, w tym również w zakresie wymaganych opłat.

W związku z powyższym w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym wprowadzono regulacje umożliwiające uzyskanie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, który nie

dysponuje dyplomem ukończenia studiów. Jednocześnie należy określić minimalne wymagania, których spełnienie przez tę osobę będzie skutkowało potwierdzeniem ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, a w efekcie dawało możliwość korzystania z uprawnień, jakie przysługują w związku z ukończeniem studiów wyższych. Osoba zainteresowana będzie obowiązana do przedłożenia, wraz z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia przez nią studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, dokumentu lub dokumentów, które w sposób bezpośredni lub pośredni pozwolą na ustalenie tego faktu, oraz do złożenia oświadczenia o ukończeniu studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia.

Ze względu na odstępstwa od postępowania nostryfikacyjnego sensu stricte postępowanie mające na celu potwierdzenie ukończenia studiów wyższych przez osoby, które nie posiadają dokumentów podlegających nostryfikacji, zostanie uregulowane jako postępowanie odrębne.

W tym celu w projekcie ustawy zaproponowano zmianę brzmienia przepisu upoważniającego, zawartego w art. 191 ust. 8 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Powyższa zmiana spowoduje konieczność wydania nowego rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W rozporządzeniu zostaną wprowadzone regulacje umożliwiające przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia. Zostanie również uregulowana kwestia wysokości opłat za przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia i tryb wnoszenia tych opłat. Przepisy stanowiące podstawę pobierania opłat oraz obniżania bądź zwalniania z opłat zostały zaprojektowane w samej ustawie.

Art. 10 dotyczy zmian w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), zwanej dalej „ustawą o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych”.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE państwa członkowskie zapewniają równe traktowanie beneficjentów ochrony międzynarodowej i własnych obywateli w zakresie obowiązujących procedur uznawania zagranicznych dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji. Art. 1 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 2

ww. ustawy – wskazujące kategorie osób, do których przepisy tej ustawy znajdują zastosowanie – nie obejmują obywateli państw trzecich objętych ochroną międzynarodową i członków ich rodzin. Ich równe traktowanie w zakresie uznawania kwalifikacji nie jest zatem zapewnione – w tym m.in. w odniesieniu do uznawania kwalifikacji uzyskanych w państwie trzecim, zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. W związku z powyższym w art. 2 w ust. 2 dodano obywateli państw trzecich, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem statusu uchodźcy lub udzieleniem ochrony międzynarodowej, w celu zapewnienia pełnej zgodności z dyrektywą 2011/95/UE.

W celu zapewnienia zgodności prawa polskiego z art. 23 ust. 2 dyrektywy 2011/95/UE zdecydowano o dodaniu nowej regulacji w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650) dotyczącej zapewnienia prawa pobytu członkom rodzin beneficjentów ochrony międzynarodowej, którzy razem z beneficjentami nielegalnie wjechali na terytorium RP (lub nielegalnie przebywali na tym terytorium), a którzy nie złożyli wniosku o przyznanie statusu uchodźcy i nie zostali takim wnioskiem objęci. W art. 165 zostanie dodany ust. 4, zgodnie z którym do odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną nie będzie stosować się przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9, w przypadku członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, jeżeli rodzina istniała już w kraju pochodzenia, a członek rodziny przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d. Takie rozwiązanie pozwoli na uzyskanie prawa pobytu członkom rodzin beneficjentów ochrony międzynarodowej, którzy razem z beneficjentami nielegalnie wjechali na terytorium RP (lub nielegalnie przebywali na tym terytorium), a którzy nie złożyli wniosku o przyznanie statusu uchodźcy i nie zostali takim wnioskiem objęci, i tym samym zapewni tym osobom prawo do świadczeń wynikających z art. 24–35 dyrektywy 2011/95/UE.

Przyjęto, że ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel projektowanej ustawy

Celem opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw jest konieczność transponowania do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9). Zgodnie z art. 39 ww. dyrektywy państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązane były wprowadzić do prawa krajowego wynikające z niej unormowania w terminie do dnia 21 grudnia 2013 r.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt:

- 1) cudzoziemcy poszukujący ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zwłaszcza ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy;
- 2) organy właściwe w sprawach udzielania ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - b) Rada do Spraw Uchodźców,
 - c) Komendant Główny Straży Granicznej i komendanci oddziałów i placówek Straży Granicznej,
 - d) Komendant Główny Policji,
 - e) wojewodowie,
 - f) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) minister właściwy do spraw oświaty;
- 4) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w zakresie wydania aktu wykonawczego do ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, określającego regulacje umożliwiające przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia;
- 5) minister właściwy do spraw zdrowia;
- 6) Narodowy Fundusz Zdrowia;

7) Urząd Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców oraz inne instytucje i organizacje społeczne, w których zakresie działania znajdują się w szczególności sprawy cudzoziemców.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i w procesie uzgodnień międzyresortowych został przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów oraz Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został również przedstawiony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która przedstawiła pozytywną opinię.

W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Krajowej Radzie Radców Prawnych;
- 2) Naczelnej Radzie Adwokackiej;
- 3) Sądowi Najwyższemu;
- 4) Prokuratorowi Generalnemu;
- 5) związkom zawodowym (NSZZ Solidarność, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych);
- 6) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 7) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych;
- 8) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 9) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 10) Radzie do Spraw Uchodźców;
- 11) wojewodom.

Uwagi zgłosił Rzecznik Praw Dziecka oraz wojewoda podkarpacki. Zgłoszone propozycje nie stanowiły wdrożenia przepisów dyrektywy 2011/95/UE lub były nieaktualne w związku ze zmianami koncepcyjnymi wprowadzanymi w projekcie ustawy o cudzoziemcach.

W ramach konsultacji społecznych projekt został przekazany do zaopiniowania:

- 1) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 2) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;

- 3) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 4) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 5) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 6) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 7) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 8) Polskiej Akcji Humanitarnej;
- 9) Instytutowi na rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Stowarzyszeniu Uchodźców w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 13) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 14) Stowarzyszeniu Promocji Wielokulturowości – Interkulturalni PL;
- 15) Caritas Polska;
- 16) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 17) Polskiej Izbie Turystyki.

Uwagi zgłosili: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć oraz Stowarzyszenie Interwencji Prawnej.

Projektodawca uwzględnił uwagę UNHCR dotyczącą dodania w art. 16 w ust. 2 projektu ustawy wyrażenia, że podmioty, które udzielają ochrony, muszą „chcieć i być zdolne” do zapewnienia takiej ochrony.

Zgłoszone uwagi dotyczyły m.in.:

- 1) nałożenia na Szefa Urzędu obowiązku poszukiwania krewnych w stosunku do małoletniego, któremu przyznano zgodę na pobyt tolerowany;
- 2) przyznania prawa do nauki dla osób objętych ochroną międzynarodową, które chcą rozpocząć naukę w Polsce jako osoby dorosłe;
- 3) usunięcia wymogu posiadania obywatelstwa polskiego w przypadku dostępu do bezpłatnej opieki zdrowotnej dzieci oraz kobiet w okresie ciąży, porodu i połogu;
- 4) rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i przyznania takich uprawnień wszystkim dzieciom przebywającym na terytorium Polski, niezależnie od posiadanego przez nie obywatelstwa i statusu prawnego;

- 5) zmiany w art. 63 ustawy poprzez zobowiązanie Szefa Urzędu do finansowania pobytu małoletnich bez opieki w pieczy zastępczej bez względu na jej formę (rodzinna czy instytucjonalna) i typ (interwencyjna, socjalizacyjna, specjalistyczna) przez cały okres postępowania w sprawie o nadanie statusu uchodźcy;
- 6) wprowadzenia do ustawy przepisów pozwalających na zapewnić bezpłatnej pomocy prawnej dla cudzoziemców w procedurze uchodźczej;
- 7) rozszerzenia rozdziału 4 o przepisy regulujące zasady identyfikacji osób szczególnej troski;
- 8) wprowadzenia w art. 41 ustawy obowiązku poszanowania godności ludzkiej oraz zachowania jedności rodziny w trakcie realizacji przekazania w ramach procedury dublińskiej;
- 9) zmiany brzmienia art. 48 ust. 4 statuującego obowiązek opuszczenia terytorium Polski w terminie 30 dni od doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej o odmowie statusu uchodźcy;
- 10) wprowadzenia do ustawy regulacji zakazujących umieszczania w detencji nie tylko małoletnich bez opieki, ale również tych przybywających do Polski z opiekunami;
- 11) usunięcia proponowanych zmian do art. 16 ust. 2 dotyczących podmiotów niepaństwowych, ponieważ takich podmiotów nie należy traktować jako podmioty udzielające ochrony; partie i organizacje, w tym organizacje międzynarodowe, nie posiadają cech przypisywanych państwu i nie mają tych samych co państwo zobowiązań w ramach prawa międzynarodowego;
- 12) dodania w art. 18 ust. 1 wyrażenia: „oraz uzyskać dostęp do” po słowach: „legalnie przemieścić się”;
- 13) wprowadzenia do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych zapisów zobowiązujących do zapewnienia odpowiedniej opieki zdrowotnej, w tym leczenia zaburzeń psychicznych, osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej posiadającym specjalne potrzeby, takim jak „... osoby niepełnosprawne, ofiary tortur, gwałtu i innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej oraz małoletnim, którzy padli ofiarą jakichkolwiek form wykorzystania, zaniedbania, eksploatacji, torturowania czy okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, lub ofiarą konfliktów zbrojnych” na takich samych warunkach, co osoby posiadające obywatelstwo polskie.

Przedstawione w trakcie konsultacji społecznych propozycje nie stanowiły wdrożenia przepisów dyrektywy 2011/95/UE lub były nieaktualne w związku ze zmianami koncepcyjnymi wprowadzanymi w ustawie z dnia 8 listopada 2013 r. o cudzoziemcach, z tego też powodu nie zostały uwzględnione w przedmiotowym projekcie.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Do projektu nie zgłoszono uwag.

Projekt ustawy został również zamieszczony, zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

4. Wpływ aktu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W celu dokonania właściwej transpozycji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich jako bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona), zwanej dalej „dyrektywą 2011/95/UE”, do polskiego porządku prawnego, konieczne jest wprowadzenie zmian w poszczególnych ustawach:

- 1) ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 680), zwana dalej „ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu

terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o pomocy społecznej”

Zmiany w ustawie o pomocy społecznej polegają na rozszerzeniu katalogu podmiotów, którym przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej o członków rodzin beneficjentów ochrony międzynarodowej (tj. status uchodźcy lub ochrona uzupełniająca), którzy to członkowie rodzin uzyskali zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (zgodnie z terminologią ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach jest to zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony). Dotychczasowa praktyka pokazuje jednak, że cudzoziemcy ubiegający się w RP o ochronę międzynarodową przybywają tu całymi rodzinami i brak jest podstaw do przyjęcia, że nastąpi zmiana tego stanu rzeczy. Dlatego też przypadki występowania przez takie osoby o świadczenia społeczne, o ile wystąpią, będą jednostkowe.

Z danych statystycznych zaczerpniętych z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców o nazwie „System Pobyt” prowadzonego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców wynika, że liczba osób, którym udzielono przedmiotowego zezwolenia, nie przekracza rocznie 10 osób. W 2010 r. decyzji pozytywnych w przedmiocie udzielenia takiego zezwolenia było 5, w 2011 r. – 1, w 2012 r. – 2, w 2013 r. – 4. Dominującą grupą wiekową byli cudzoziemcy do 18. roku życia – 8 osób.

W związku z powyższym średnio tylko 3 osoby rocznie mogą skorzystać z proponowanego rozwiązania. Koszt sfinansowania tym osobom świadczeń z pomocy społecznej będzie bardzo znikomy i minimalny w stosunku do ogólnej kwoty przeznaczonej na ten cel (w 2012 r. z budżetu państwa na świadczenia z pomocy

społecznej przeznaczono kwotę ok. 1 mld 400 mln zł). Finansowanie powyższych świadczeń będzie odbywało się ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Realizacja świadczeń z zakresu pomocy społecznej dla tej grupy cudzoziemców będzie zadaniem z zakresu administracji rządowej realizowanym przez powiat.

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o pomocy społecznej nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3) ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”

Jednym z celów projektowanej ustawy jest wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 23 i 30 dyrektywy 2011/95/UE, tj. zapewnienie, aby beneficjenci ochrony międzynarodowej (tj. posiadający status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą) oraz członkowie ich rodzin, którzy sami nie kwalifikują się do uzyskania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, mieli dostęp do opieki zdrowotnej według takich samych kryteriów kwalifikujących co obywatele państwa członkowskiego, które udzieliło takiej ochrony.

W celu transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 23 i 30 dyrektywy 2011/95/UE, proponuje się usunięcie – w odniesieniu do osób, którym nadany został w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub udzielona została ochrona uzupełniająca oraz członków ich rodzin, którzy sami nie kwalifikują się do otrzymania

takiej ochrony międzynarodowej – warunku posiadania obywatelstwa polskiego z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, przy zachowaniu warunku zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i warunku spełnienia kryterium dochodowego oraz usunięcie warunku posiadania obywatelstwa polskiego z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Tym samym, wspomniane osoby miałyby możliwość uzyskania statusu świadczeniobiorców innych niż ubezpieczeni, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Osoby te mogłyby otrzymywać decyzję władz gminy właściwej dla miejsca zamieszkania cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 54 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej oraz – w przypadku małoletnich (do ukończenia 18. roku życia) i kobiet w okresie ciąży, porodu i połogu – korzystać ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Cudzoziemcy, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, są objęci obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego (art. 66 i art. 68 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej) z tytułu świadczonej pracy, nauki, objęcia programami integracyjnymi, zarejestrowania się jako bezrobotni itp. Tylko znikoma liczba cudzoziemców przejściowo może nie być objęta obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego i wówczas, w stosunku do takich osób, świadczenia będą finansowane ze środków dysponenta danej części budżetowej. Nie odnotowano do dnia dzisiejszego problemów z opłacaniem świadczeń zdrowotnych dla tej kategorii cudzoziemców. Dlatego w najbardziej kosztownej wersji, tylko śladowa liczba cudzoziemców przejściowo może nie być objęta obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego i wówczas będą oni, po wejściu w życie projektowanych przepisów, uprawnieni tak samo jak obywatele RP do świadczeń na podstawie art. 54 wskazanej ustawy, po spełnieniu warunków w nim przewidzianych (m. in. przedłożenie wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi) właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania stosownych dokumentów, przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, stwierdzenie spełnienia kryterium dochodowego). Wobec tego ewentualne minimalne koszty będą finansowane z bieżących środków dysponenta danej części budżetowej (tj. ministra właściwego do

spraw zdrowia). Jednocześnie można wskazać, iż w 2013 r. na ogólne koszty świadczeń opieki zdrowotnej przeznaczono ok. 63 mld 874 mln zł. Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4) ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym”

Propozycje zmiany przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz wydania nowego aktu wykonawczego (na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego zawartego w tej ustawie) mogą spowodować nieznaczne skutki finansowe, w związku z projektowanym zwolnieniem obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców posiadających status uchodźcy lub ochronę międzynarodową, którzy nie posiadają dyplomu ukończenia studiów wyższych lub innych dokumentów potwierdzających poziom wykształcenia, z opłat za przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia.

Przewiduje się jednak, że postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, wszczynane na wniosek ww. osób, będą stanowiły przypadki jednostkowe. Należy mieć na uwadze fakt, że również w obowiązującym stanie prawnym na mocy § 8 ust. 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą kierownik jednostki organizacyjnej, której rada przeprowadza postępowanie nostryfikacyjne, może zwolnić wnioskodawcę z obowiązku uiszczenia opłaty za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego lub obniżyć wysokość tej opłaty.

Mając powyższe na uwadze, wejście w życie projektowanych zmian w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom

tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań w tym zakresie nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych, w tym zakresie, w projekcie ustawy rozwiązań nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5) ustawa z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), zwana dalej „ustawą o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

6) ustawa z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7) ustawa z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o izbach aptekarskich”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o izbach aptekarskich nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

8) ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o zawodach lekarza i lekarza dentysty”

W okresie ostatnich 10 lat nie było przypadków, aby cudzoziemcom, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy, udzielono ochrony uzupełniającej lub aby uzyskali oni zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ubiegali się o odbycie stażu podyplomowego w zakresie lekarza lub lekarza dentysty. Gdyby jednak w przyszłości zdarzyły się takie przypadki, zapewne będą to przypadki jednostkowe, a koszt finansowania stażu podyplomowego lekarza lub lekarza dentysty zostanie sfinansowany ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentysty nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Doświadczenia lat ubiegłych wskazują, że dotychczas nie było przypadków, aby cudzoziemcy posiadający status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą odbywali staże w zawodzie lekarza lub lekarza dentysty. Gdyby w przyszłości pojawiły się jednostkowe przypadki, to koszty sfinansowania stażu dla lekarza lub lekarza dentysty zostaną pokryte ze środków będących w dyspozycji danego dysponenta.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

9) ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932), zwana dalej

„ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

10) ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925), zwana dalej „ustawą o rzecznikach patentowych”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o rzecznikach patentowych nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości

wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

11) ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 174, poz. 1038 oraz z 2013 r. poz. 779 i 1247), zwana dalej „ustawą o samorządzie pielęgniarek i położnych”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o samorządzie pielęgniarek i położnych nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

12) ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm), zwana dalej „ustawą o zawodach pielęgniarki i położnej”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

13) ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), zwana dalej „ustawą o cudzoziemcach”

Wejście w życie projektowanych zmian w ustawie o cudzoziemcach nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, zarówno w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, w odniesieniu do powyższej ustawy, nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Wejście w życie aktu nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ aktu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie aktu nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ aktu na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie aktu nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<p>- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona)</p> <p><i>Dziennik Urzędowy UE L 337/9 z 20.12.2011 r.</i></p>

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Rozdział I						
Przepisy ogólne						
Art. 1						
Cel						
1.	Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest określenie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu	N			

		uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.				
Art. 2 Definicje						
2.	Art. 2 lit. a	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: a) "ochrona międzynarodowa" oznacza status uchodźcy lub status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej określony w lit. e) i g);	T	Art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”	Art. 23 2. Wniosek o nadanie statusu uchodźcy rozpatruje się równocześnie jako wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej.	
3.	Art. 2 lit. b	b) „beneficjent ochrony międzynarodowej” oznacza osobę, której nadano status uchodźcy lub status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej określony w lit. e) i g);	T	Art. 13 ust. 1 ustawy Art. 15 ustawy	Art. 13 1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju. Art. 15 Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec	

					<p>ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego</p> <p>– i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.</p>	
4.	Art. 2 lit. c	c) "konwencja genewska" oznacza Konwencję dotyczącą statusu uchodźców podpisaną w Genewie w dniu 28 lipca 1951 r., ze zmianami wprowadzonymi przez Protokół nowojorski z dnia 31 stycznia 1967 r.;	T	Art. 2 pkt 8 ustawy	<p>Art. 2</p> <p>Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>8) Konwencja Genewska – Konwencję dotyczącą statusu uchodźców, sporządzoną w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515 i 516);</p>	
5.	Art. 2 lit. d	d) "uchodźca" oznacza obywatela państwa trzeciego, który na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do szczególnej grupy społecznej przebywa poza państwem swojego obywatelstwa i nie może lub nie chce z powodu tej obawy korzystać z ochrony tego państwa, lub bezpaństwowca, który przebywając z takich samych powodów jak wyżej poza państwem swojego dawnego miejsca zwykłego pobytu, nie może lub nie chce z powodu tej obawy powrócić do tego państwa i do którego nie ma zastosowania art. 12;	T	Art. 13 ust. 1 ustawy	<p>Art. 13</p> <p>1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.</p>	
6.	Art. 2 lit. e	e) "status uchodźcy" oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego albo bezpaństwowca za uchodźcę;	T	Art. 13 ust. 1 ustawy	<p>Art. 13</p> <p>1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.</p>	

7.	Art. 2 lit. f	f) "osoba kwalifikująca się do ochrony uzupełniającej" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie kwalifikuje się do uznania go za uchodźcę, lecz co do którego wykazano zasadnie, że jeśli wróci do swojego kraju pochodzenia, a w przypadku bezpaństwowca – do państwa swojego dawnego miejsca zwykłego pobytu, może mu rzeczywiście grozić poważna krzywda określona w art. 15, i do którego nie ma zastosowania art. 17 ust. 1 i 2 oraz który nie może lub ze względu na takie ryzyko nie chce wykorzystać ochrony tego państwa;	T	Art. 15 ustawy	Art. 15 Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
8.	Art. 2 lit. g	g) "status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej" oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego albo bezpaństwowca jako osoby kwalifikującej się do ochrony uzupełniającej;	T	Art. 15 ustawy	Art. 15 Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	

9.	Art. 2 lit. h	h) "wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej" oznacza wniosek do państwa członkowskiego o ochronę złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, którego można uznać za osobę ubiegającą się o status uchodźcy lub status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, a który nie występuje wyraźnie o inny rodzaj ochrony pozostający poza zakresem stosowania niniejszej dyrektywy i mogący stanowić przedmiot osobnego wniosku;	T	Art. 23 ust. 2 ustawy	Art. 23 2.Wniosek o nadanie statusu uchodźcy rozpatruje się równocześnie jako wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej.	
10.	Art. 2 lit. i	i) "wnioskodawca" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, ale w odniesieniu do jego wniosku nie zapadła jeszcze prawomocna decyzja;	T	Art. 23 ust. 1 ustawy	Art. 23 1.Postępowanie w sprawie nadania statusu uchodźcy wszczyna się na wniosek cudzoziemca, zwanego dalej „wnioskodawcą”.	
11.	Art. 2 lit. j	j) "członkowie rodziny" oznaczają, o ile rodzina istniała już w kraju pochodzenia, niżej wymienionych członków rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej, którzy przebywają w tym samym państwie członkowskim w związku z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej: - małżonek beneficjenta ochrony międzynarodowej lub będący stanu wolnego partner tego beneficjenta, z którym beneficjent pozostaje w stałym związku, jeżeli prawo lub praktyka danego państwa członkowskiego traktuje pary niepozostające w związku małżeńskim w sposób	T	Art. 24 ust. 1 i 2 ustawy Art. 25 ust. 1 ustawy	Art. 24 1.Wnioskodawca składa wniosek o nadanie statusu uchodźcy w imieniu towarzyszących mu jego małoletnich dzieci, pod warunkiem że nie pozostają w związku małżeńskim i są na jego utrzymaniu. 2.Postępowanie w sprawie nadania statusu uchodźcy obejmuje także dziecko wnioskodawcy urodzone w okresie od wszczęcia postępowania aż do jego zakończenia decyzją ostateczną. Art. 25 1.Wnioskodawca może złożyć wniosek o nadanie statusu uchodźcy w imieniu towarzyszących mu małżonka pozostającego na jego utrzymaniu i małoletnich dzieci małżonka niepozostających w związku małżeńskim, za zgodą małżonka wyrażoną na piśmie.	

		<p>porównywalny do par pozostających w związku małżeńskim, zgodnie z jego prawem odnoszącym się do obywateli państw trzecich,</p> <p>- małoletnie dzieci par, o których mowa w tiret pierwszym, lub beneficjenta ochrony międzynarodowej, pod warunkiem że nie pozostają w związku małżeńskim oraz bez względu na to, czy są dziećmi ślubnymi, nieślubnymi czy adoptowanymi zgodnie z przepisami prawa krajowego,</p> <p>- ojciec, matka lub inny dorosły odpowiedzialny za beneficjenta ochrony międzynarodowej z mocy prawa danego państwa członkowskiego lub z mocy stosowanej w danym państwie członkowskim praktyki, jeżeli beneficjent jest małoletni i nie pozostaje w związku małżeńskim;</p>		<p>Art. 159 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach –</p>	<p>Art. 159</p> <p>4. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także jego wstępnego w linii prostej lub osobę pełnoletnią odpowiedzialną za małoletniego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
12.	Art. 2 lit. k	k) "małoletni" oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie ukończył 18 lat;	T	Art. 10 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny	Art. 10 § 1. Pełnoletnim jest, kto ukończył lat osiemnaście.	
13.	Art. 2 lit. l	l) "małoletni bez opieki" oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej za niego z mocy prawa danego państwa członkowskiego lub z mocy praktyki stosowanej w danym państwie członkowskim, dopóki nie zostanie on faktycznie objęty opieką przez taką osobę; pojęcie to obejmuje również małoletniego, który zostaje	T	Art. 2 pkt 9a dodawany przez projekt ustawy	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 9a) małoletni bez opieki – małoletniego cudzoziemca, który przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium bez opieki osób dorosłych, odpowiedzialnych za niego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej;	

		pozbawiony opieki po przybyciu na terytorium państw członkowskich;				
14.	Art. 2 lit. m	m) "zezwolenie na pobyt" oznacza zezwolenie lub upoważnienie wydane przez organy państwa członkowskiego w formie przewidzianej prawem tego państwa i pozwalające obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi na przebywanie na jego terytorium;	T	Art. 89i ust. 1 i 2 ustawy Art. 242 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art.89i 1.Cudzoziemcowi, któremu nadaje się status uchodźcy, wydaje się dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej i kartę pobytu ważną przez okres 3 lat od dnia wydania. 2.Cudzoziemcowi, któremu udziela się ochrony uzupełniającej, wydaje się kartę pobytu ważną przez okres 2 lat od dnia wydania. Art. 242 Karta pobytu w okresie swojej ważności potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.	
15.	Art. 2 lit. n	n) "kraj pochodzenia" oznacza państwo(-a), którego(-ych) obywatelstwo posiada dana osoba, a w przypadku bezpaństwowców – państwo dawnego miejsca zwykłego pobytu.	T	Art. 2 pkt 9 ustawy	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 9) kraj pochodzenia – państwo, którego obywatelem jest cudzoziemiec, a w przypadku cudzoziemca, którego obywatelstwa nie da się ustalić lub który nie posiada obywatelstwa żadnego państwa – państwo, w którym stale zamieszkuje;	
Art. 3 Korzystniejsze normy						
16.	Art. 3	Państwa członkowskie mogą wprowadzać lub utrzymywać korzystniejsze normy pozwalające określić, kto może zostać zakwalifikowany jako uchodźca lub osoba potrzebująca ochrony uzupełniającej, oraz pozwalające określić zakres ochrony	N			

		międzynarodowej, pod warunkiem że normy te będą zgodne z niniejszą dyrektywą.			
Rozdział II					
Ocean wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej					
Art. 4					
Ocena faktów i okoliczności					
17.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą nałożyć na wnioskodawcę obowiązek jak najszybszego przedstawienia wszystkich elementów niezbędnych do uzasadnienia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Obowiązkiem państwa członkowskiego jest ocenienie odpowiednich elementów wniosku we współpracy z wnioskodawcą.	T	Art. 37 ust. 1 pkt 1 (w brzmieniu nadanym projektem ustawy) i pkt 2 ustawy Art. 4 ustawy Art. 7, 10, 75, 77 § 1, 78, 79, 80 i 81 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.	Art. 37 1. Wnioskodawca jest obowiązany: 1) przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego wieku, mających znaczenie dla sprawy przeszłych doświadczeń, tożsamości, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków, trasy podróży oraz powodów złożenia wniosku; 2) udostępnić posiadane dowody potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku; Art. 4 Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Art. 7 W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 10 § 1. Organy administracji publicznej

				<p>obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.</p> <p>§ 2. Organy administracji publicznej mogą odstąpić od zasady określonej w § 1 tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną.</p> <p>Art. 75</p> <p>§ 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.</p> <p>§ 2. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia właściwego organu administracji, organ administracji publicznej odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania. Przepis art. 83 § 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 77</p> <p>§ 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.</p> <p>Art. 78</p> <p>§ 1. Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.</p> <p>§ 2. Organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania, które nie zostało zgłoszone</p>
--	--	--	--	--

				<p>w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.</p> <p>Art. 79 § 1. Strona powinna być zawiadomiona o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin przynajmniej na siedem dni przed terminem. § 2. Strona ma prawo brać udział w przeprowadzeniu dowodu, może zadawać pytania świadkom, biegłym i stronom oraz składać wyjaśnienia.</p> <p>Art. 80 Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.</p> <p>Art. 81 Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2.</p>	
18.	Art. 4 ust. 2	2. Na elementy, o których mowa w ust. 1, składają się oświadczenia wnioskodawcy oraz wszelkie dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu odnoszące się do jego wieku, przeszłości, w tym przeszłości uwzględnianych krewnych, jego tożsamości, obywatelstwa (obywatelstw), państwa (państw) i miejsca (miejsc) poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków azytowych, tras podróży, dokumentów	T	Art. 27 ustawy	<p>Art. 27 Wniosek o nadanie statusu uchodźcy, zwany dalej „wnioskiem”, składa się na formularzu, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy; 2) określenie kraju pochodzenia wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje; 3) określenie istotnych zdarzeń będących

		<p>podróży oraz powodów występowania o udzielenie ochrony międzynarodowej.</p>		<p>Art. 29 ustawy</p>	<p>przyczyną ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy.</p> <p>Art. 29 1. Organ przyjmujący wniosek: 1) ustala tożsamość wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje; 2) fotografuje wnioskodawcę i osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, oraz pobiera od nich odciski linii papilarnych (dotyczy osób, które ukończyły 14 lat) za pomocą kart daktyloskopijnych lub urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków; 3) uzyskuje informacje dotyczące: a) kraju pochodzenia, b) wiz lub zezwoleń na pobyt wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, przez organy innych państw, c) trasy przejazdu do granicy i miejsca przekroczenia granicy, d) ubiegania się przez wnioskodawcę lub członka jego rodziny o nadanie statusu uchodźcy w innym państwie, e) imienia i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, adresu miejsca zamieszkania i stopnia pokrewieństwa członka rodziny wnioskodawcy, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego; 4) ustala, czy wnioskodawca i osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, posiadają dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy lub czy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie; 5) zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i niezbędnych zabiegów sanitarnych ciała i odzieży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje; 6) informuje wnioskodawcę, w języku dla niego</p>	
--	--	--	--	------------------------------	---	--

				<p>zrozumiałym, o:</p> <p>a) zasadach i trybie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy,</p> <p>b) przysługujących mu prawach, ciężących na nim obowiązkach i skutkach prawnych ich niewykonania,</p> <p>c) możliwości wyrażenia zgody na udzielanie przedstawicielowi Urzędu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców informacji o przebiegu postępowania oraz przeglądanie akt sprawy i sporządzanie z nich notatek i odpisów,</p> <p>d) organizacjach, do których zadań statutowych należą sprawy uchodźców,</p> <p>e) adresie ośrodka, w którym musi się on stawić;</p> <p>7) informuje małżonka wnioskodawcy, w języku dla niego zrozumiałym, o skutkach wyrażenia zgody na wystąpienie przez wnioskodawcę w jego imieniu i w imieniu dzieci tego małżonka.</p> <p>2. Za członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. d i e, uważa się osoby, o których mowa w art. 2 lit. i rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003.</p> <p>3. Organ przyjmujący wniosek może dokonać kontroli osobistej wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, oraz ich bagażu w celu wykluczenia możliwości popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub w celu ustalenia tożsamości.</p> <p>4. Wnioskodawca i osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, są obowiązani poddać się czynnościom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 5 oraz ust. 3, a także udzielić informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3.</p> <p>5. Organ przyjmujący wniosek zawiadamia państwowego inspektora sanitarnego,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 37 ustawy (pkt 1 w brzmieniu nadanym przez projekt ustawy)</p>	<p>właściwego ze względu na miejsce złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy, o odmowie poddania się badaniom lekarskim i zabiegom sanitarnym przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>Art. 37 1. Wnioskodawca jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawić informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, a w szczególności dotyczące jego wieku, mających znaczenie dla sprawy przeszłych doświadczeń, tożsamości, obywatelstwa, krewnych, kraju i miejsc poprzedniego pobytu, wcześniejszych wniosków, trasy podróży oraz powodów złożenia wniosku; 2) udostępnić posiadane dowody potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku; 3) przekazać do depozytu Szefowi Urzędu swój dokument podróży oraz dokument podróży osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, za pośrednictwem organu przyjmującego wniosek; 3a) stawić się w ośrodku w terminie 2 dni od dnia przyjęcia wniosku przez organ przyjmujący wniosek; 4) stawiać się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie w celu przesłuchania lub złożenia wyjaśnień; 5) zawiadomić o każdej zmianie swojego miejsca pobytu i miejsca pobytu osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje; 6) przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia doręczenia decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy. <p>1a. Przepisu ust. 1 pkt 3a nie stosuje się do</p>
--	--	--	--	---	--

					<p>cudzoziemca, o którym mowa w art. 70 ust. 2. Przepisu ust. 1 pkt 6 nie stosuje się, w przypadku gdy cudzoziemiec złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy, a Szef Urzędu nie wstrzymał wykonania decyzji o wydaleniu.</p> <p>3. Wnioskodawca, który składa wniosek podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się, jest obowiązany przekazać dokument podróży do depozytu Szefowi Urzędu w dniu, w którym zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenie na osiedlenie się utraci ważność lub zostanie cofnięte.</p>
19.	Art. 4 ust. 3	<p>3. Ocena wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest przeprowadzana indywidualnie dla każdego przypadku i obejmuje m.in.:</p> <p>a) wszystkie istotne fakty odnoszące się do kraju pochodzenia w momencie podejmowania decyzji w sprawie wniosku, w tym również przepisy ustawowe i wykonawcze kraju pochodzenia oraz sposoby ich wykonywania;</p> <p>b) odpowiednie oświadczenia i dokumenty przedstawione przez wnioskodawcę, informujące, czy wnioskodawca doznał lub może doznać prześladowań lub poważnej krzywdy;</p> <p>c) indywidualną sytuację i osobiste uwarunkowania wnioskodawcy, w tym takie czynniki, jak jego przeszłość, płeć i wiek – by ocenić, czy w świetle osobistych uwarunkowań</p>	T	Art. 43a ustawy dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP oraz niektórych innych ustaw	<p>Art. 43a. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o nadanie statusu uchodźcy ustala w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mające znaczenie dla sprawy okoliczności faktyczne odnoszące się do kraju pochodzenia, w tym także przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w tym kraju oraz sposób ich stosowania; 2) czy ze względu na przeszłość, płeć lub wiek wnioskodawcy, działania lub zaniechania, których doświadczył lub na które mógłby zostać narażony, stanowią prześladowanie lub narażają go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy; 3) czy działalność wnioskodawcy od chwili opuszczenia kraju pochodzenia służyła wyłącznie lub głównie stworzeniu warunków koniecznych do ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy; 4) czy istnieją warunki, o których mowa w art. 16 ust. 2, by wnioskodawca mógł skorzystać z ochrony innego państwa,

		wnioskodawcy akty, których doświadczył lub na które mógłby zostać narażony, stanowią prześladowanie lub powodują poważną krzywdę; d) ustalenie, czy działalność wnioskodawcy od chwili opuszczenia kraju pochodzenia służyła wyłącznie lub głównie stworzeniu warunków koniecznych do ubiegania się o ochronę międzynarodową – by ocenić, czy taka działalność naraziłaby wnioskodawcę na prześladowanie lub poważną krzywdę, jeśli powróci on do tego kraju; e) ustalenie, czy od wnioskodawcy można by racjonalnie oczekiwać, że powinien skorzystać z ochrony innego państwa, na którego obywatelstwo mógłby się powołać.		<p>Art. 4 ustawy</p> <p>Art. 7 i art. 75 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego</p>	<p>którego obywatelstwo posiada.</p> <p>Art. 4. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.</p> <p>Art. 7 W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.</p> <p>Art. 75 § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. § 2. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia właściwego organu administracji, organ administracji publicznej odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania. Przepis art. 83 § 3 stosuje się odpowiednio.</p>	
20.	Art. 4 ust. 4	4. Fakt, że wnioskodawca już doznał prześladowania lub poważnej krzywdy albo że bezpośrednio groziło mu takie prześladowanie lub poważna krzywda, jest istotną przesłanką potwierdzającą	T	Art. 44 ustawy	Art. 44 Jeżeli wnioskodawca był w przeszłości prześladowany lub doznał poważnej krzywdy lub był bezpośrednio zagrożony takim prześladowaniem lub doznaniem poważnej	

	uzasadnioną obawę wnioskodawcy przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, chyba że istnieją zasadne powody, aby uznać, iż akty prześladowania lub wyrządzenia poważnej krzywdy się nie powtórzą.			krzywdy, organ prowadzący postępowanie może stwierdzić, że nie istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, wyłącznie wtedy, gdy istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że prześladowanie lub poważna krzywda nie będą się powtarzać.	
--	---	--	--	--	--

21.	Art. 4 ust. 5	<p>5. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje zasadę, że obowiązkiem wnioskodawcy jest uzasadnienie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, i gdy niektóre treści oświadczeń wnioskodawcy nie są poparte dokumentami ani innymi dowodami, potwierdzenie takich treści nie jest konieczne pod następującymi warunkami:</p> <p>a) wnioskodawca poczynił rzeczywisty wysiłek, aby uzasadnić swój wniosek;</p> <p>b) wszystkie właściwe elementy będące w posiadaniu wnioskodawcy zostały przedstawione oraz złożono zadowalające wyjaśnienia co do braku innych istotnych elementów;</p> <p>c) oświadczenia wnioskodawcy zostały uznane za spójne i wiarygodne i nie są sprzeczne z dostępnymi szczegółowymi i ogólnymi informacjami mającymi znaczenie dla sprawy wnioskodawcy;</p> <p>d) wnioskodawca wystąpił o udzielenie ochrony międzynarodowej w najwcześniejszym możliwym terminie, chyba że może on wskazać zasadny powód, dlaczego tego nie zrobił; oraz</p> <p>e) stwierdzono ogólną wiarygodność wnioskodawcy.</p>	T	<p>Art. 37a ustawy dodawany projektem ustawy zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.</p>	<p>Art. 37a. Jeżeli wnioskodawca nie posiada dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy, to okoliczności te można uznać za udowodnione, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawił wiarygodne i spójne informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy i 2) przedstawił wszystkie posiadane informacje i dowody służące do ustalenia stanu faktycznego sprawy i szczegółowo wyjaśnił przyczyny braku innych informacji i dowodów i 3) wyjaśnienia wnioskodawcy są spójne, wiarygodne i nie są sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami i materiałami i 4) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o nadanie mu statusu uchodźcy w najwcześniejszym możliwym terminie, chyba że może wskazać uzasadniony powód, dlaczego tego nie zrobił. <p>Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.</p>	
-----	----------------------	--	---	--	---	--

Art. 5						
Potrzeba ochrony międzynarodowej powstała po przybyciu do państwa członkowskiego						
22.	Art. 5 ust. 1	Podstawą uzasadnionej obawy przed prześladowaniem lub rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy mogą być wydarzenia, które miały miejsce po tym, jak wnioskodawca opuścił kraj pochodzenia.	T	Art. 17 ust. 1 ustawy	Art. 17 1.Cudzoziemiec może powoływać się na uzasadnioną obawę przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, spowodowane wydarzeniami, które nastąpiły po opuszczeniu kraju pochodzenia.	
23.	Art. 5 ust. 2	2. Podstawą uzasadnionej obawy przed prześladowaniem lub rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy może być działalność, w jaką wnioskodawca zaangażował się po opuszczeniu kraju pochodzenia, w szczególności jeżeli ustalono, że działalność ta stanowi wyraz i kontynuację przekonań lub poglądów posiadanych w kraju pochodzenia	T	Art. 17 ust. 2 ustawy	Art. 17 2.W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uzasadniona obawa przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy mogą być spowodowane działaniem cudzoziemca po opuszczeniu kraju pochodzenia, w szczególności gdy były one wyrazem i kontynuacją przekonań lub orientacji seksualnych posiadanych w kraju pochodzenia.	
24.	Art. 5 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla konwencji genewskiej państwa członkowskie mogą postanowić, że wnioskodawcy, który złożył kolejny wniosek, nie nadaje się statusu uchodźcy, jeśli ryzyko prześladowania wynika z okoliczności wywołanych celowo przez samego wnioskodawcę po opuszczeniu kraju pochodzenia.	T	Art. 19 ust. 3 ustawy	Art. 19 3.Cudzoziemcowi, który złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy, można ponadto odmówić nadania statusu uchodźcy, jeżeli obawa przed prześladowaniem jest oparta na okolicznościach, które celowo wytworzył po ostatniej odmowie nadania statusu uchodźcy.	
Art. 6						
Podmioty dopuszczające się prześladowania lub wyrządzające poważną krzywdę						
25.	Art. 6 lit. a	Podmiotami dopuszczającymi się prześladowania lub wyrządzającymi poważną krzywdę są m.in.: a) państwo;	T	Art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy	Art. 16 1.Podmiotami dopuszczającymi się prześladowań, o których mowa w art. 13, lub wyrządzającymi poważną krzywdę, o której mowa w art. 15, mogą być: 1) organy władzy publicznej kraju pochodzenia;	

26.	Art. 6 lit. b	b) partie lub organizacje kontrolujące państwo lub znaczną część jego terytorium;	T	Art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy	Art. 16 1.Podmiotami dopuszczającymi się prześladowań, o których mowa w art. 13, lub wyrządzającymi poważną krzywdę, o której mowa w art. 15, mogą być: 2) ugrupowania lub organizacje kontrolujące kraj pochodzenia lub znaczną część jego terytorium;
27.	Art. 6 lit. c	c) podmioty niepubliczne, jeśli można wykazać, że podmioty wymienione w lit. a) i b), w tym organizacje międzynarodowe, nie mogą lub nie chcą udzielić ochrony przed prześladowaniem lub poważną krzywdą, zdefiniowanej w art. 7.	T	Art. 16 ust. 1 pkt 3 ustawy	Art. 16 1.Podmiotami dopuszczającymi się prześladowań, o których mowa w art. 13, lub wyrządzającymi poważną krzywdę, o której mowa w art. 15, mogą być: 3) podmioty inne niż określone w pkt 1 i 2, w przypadku gdy podmioty, o których mowa w pkt 1 i 2, w tym organizacje międzynarodowe, nie mogą lub nie chcą zapewnić ochrony przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy.
Art. 7 Podmioty udzielające ochrony					
28.	Art. 7 ust. 1 lit. a	1. Ochrona przed prześladowaniem lub poważną krzywdą może być udzielana wyłącznie przez: a) państwo; lub	T	Art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej	Art. 16 2. Ochronę przed prześladowaniem lub ryzykiem doznania poważnej krzywdy uważa się za zapewnioną, jeżeli jest udzielana w sposób skuteczny i trwały, a w szczególności gdy podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w tym organizacje międzynarodowe, chcą i są w stanie zapobiegać prześladowaniom lub poważnej krzywdzie, w szczególności przez zapewnienie skutecznego systemu prawnego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania czynów stanowiących prześladowania lub poważną krzywdę oraz ścigania i karania za takie czyny, i gdy zapewniają osobom prześladowanym lub doznającym poważnej krzywdy dostęp do takiej

				Polskiej niektórych ustaw	ochrony.	
29.	Art. 7 ust. 1 lit. b	b) strony lub organizacje, w tym organizacje międzynarodowe, kontrolujące państwo lub znaczną część jego terytorium; o ile chcą i mogą oferować ochronę zgodnie z ust. 2.	T	j.w.	j.w.	
30.	Art. 7 ust. 2	2. Ochrona przed prześladowaniem lub poważną krzywdą musi być skuteczna i trwała. Taka ochrona zasadniczo udzielana jest, gdy podmioty wskazane w ust. 1 lit. a) i b) podejmują racjonalne działania mające zapobiec prześladowaniu lub wyrządzeniu poważnej krzywdy, stosując między innymi skuteczny system prawny do wykrywania i ścigania aktów stanowiących prześladowanie lub powodujących poważną krzywdę oraz do karania za nie, oraz gdy wnioskodawca ma dostęp do takiej ochrony.	T	j.w.	j.w.	
31.	Art. 7 ust. 3	3. Oceniając, czy organizacja międzynarodowa kontroluje państwo lub znaczną część jego terytorium i czy udziela ochrony zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2, państwa członkowskie uwzględniają wszelkie wytyczne zawarte w odpowiednich aktach prawnych Unii.	T	Art. 7, 75 § 1, 77 § 1 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 75. § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.	

				<p>Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.</p> <p>Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.</p> <p>Art. 4. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.</p>	
<p>Art. 8 Ochrona wewnętrzna</p>					
32.	<p>Art. 8 ust. 1 lit. a</p>	<p>1. Oceniając wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie mogą stwierdzić, że wnioskodawca nie potrzebuje ochrony międzynarodowej, jeśli na części terytorium kraju pochodzenia:</p> <p>a) nie zachodzi uzasadniona obawa, że będzie on prześladowany, lub nie istnieje realne niebezpieczeństwo, że doświadczy on poważnej krzywdy; lub</p>	T	<p>Art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>Art. 18. 1. Jeżeli na części terytorium kraju pochodzenia nie zachodzą okoliczności uzasadniające obawę cudzoziemca przed prześladowaniem lub doznaniem poważnej krzywdy i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec będzie mógł bezpiecznie i legalnie przemieścić się na tę część terytorium i na niej zamieszkać, uznaje się, że nie istnieje uzasadniona obawa przed prześladowaniem lub rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy w kraju pochodzenia.</p>

33.	Art. 8 ust. 1 lit. b	b) ma on dostęp do zdefiniowanej w art. 7 ochrony przed prześladowaniem lub poważną krzywdą; a także może on bezpiecznie i legalnie pojechać i uzyskać wstęp do tej części kraju oraz można racjonalnie oczekiwać, że może on się tam osiedlić.	T	j.w.	j.w.	
34.	Art. 8 ust. 2	2. Oceniając, czy wnioskodawca ma uzasadnione powody, aby obawiać się, że będzie prześladowany, lub czy istnieje realne niebezpieczeństwo, że doświadczy on poważnej krzywdy, lub czy ma on dostęp do ochrony przed prześladowaniem lub poważną krzywdą w części terytorium kraju pochodzenia zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie, przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku, uwzględniają ogólną sytuację panującą w tej części kraju oraz osobiste uwarunkowania wnioskodawcy zgodnie z art. 4. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby uzyskano dokładne i aktualne informacje z odpowiednich źródeł, takich jak Urząd Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców i Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu.	T	Art. 18 ust. 2 ustawy Art. 7, 75 § 1, 77 § 1 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego,	Art.18 2. Przy ocenie, czy sytuacja na części terytorium kraju pochodzenia jest zgodna z ust. 1, bierze się pod uwagę okoliczności dominujące na tej części terytorium kraju oraz osobiste uwarunkowania cudzoziemca. Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 75. § 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na	

				w zw. z art. 4 ustawy	podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Art. 4. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.	
Rozdział III						
Kwalifikowanie się do otrzymania statusu uchodźcy						
Art. 9						
Akty prześladowania						
35.	Art. 9 ust. 1 lit. a	1. Aby czyn mógł zostać uznany za akt prześladowania w rozumieniu art. 1 lit. A konwencji genewskiej, musi on: a) być na tyle poważny pod względem swojej istoty lub powtarzalności, by stanowić poważne naruszenie podstawowych praw człowieka, w szczególności praw, od których przestrzegania nie można się uchylić na mocy art. 15 ust. 2 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; lub	T	Art. 13 ust. 3 pkt 1 ustawy	Art. 13 3. Prześladowanie, o którym mowa w ust. 1, musi: 1) ze względu na swoją istotę lub powtarzalność stanowić poważne naruszenie praw człowieka, w szczególności praw, których uchylenie jest niedopuszczalne zgodnie z art. 15 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z późn. zm.), lub	
36.	Art. 9 ust. 1 lit. b	b) być kumulacją różnych środków, w tym takich naruszeń praw człowieka, które są na tyle poważne, by oddziaływać na jednostkę w sposób podobny do określonego w lit. a).	T	Art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy	Art. 13 2) być kumulacją różnych działań lub zaniechań, w tym stanowiących naruszenie praw człowieka, których oddziaływanie jest równie dotkliwe jak prześladowania, o których mowa w pkt 1.	
37.	Art. 9 ust. 2 lit. a	2. Akty prześladowania określone w ust. 1 mogą przybierać między innymi formę: a) aktów przemocy fizycznej lub psychicznej, w tym aktów przemocy seksualnej;	T	Art. 13 ust. 4 pkt 1 ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 1) użyciu przemocy fizycznej lub psychicznej, w tym przemocy seksualnej;	

38.	Art. 9 ust. 2 lit. b	b) środków prawnych, administracyjnych, policyjnych lub sądowych, które same w sobie są dyskryminujące lub które są stosowane w sposób dyskryminujący;	T	Art. 13 ust. 4 pkt 2 ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 2) zastosowaniu środków prawnych, administracyjnych, policyjnych lub sądowych w sposób dyskryminujący lub o charakterze dyskryminującym;	
39.	Art. 9 ust. 2 lit. c	c) ścigania lub kar, które są nieproporcjonalne lub dyskryminujące;	T	Art. 13 ust. 4 pkt 3 ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 3) wszczęciu lub prowadzeniu postępowania karnego albo ukaraniu, w sposób, który ma charakter nieproporcjonalny lub dyskryminujący;	
40.	Art. 9 ust. 2 lit. d	d) odmowy sądowego środka zaskarżenia, której skutkiem jest kara nieproporcjonalna lub dyskryminująca;	T	Art. 13 ust. 4 pkt ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 4) braku prawa odwołania się do sądu od kary o charakterze nieproporcjonalnym lub dyskryminującym;	
41.	Art. 9 ust. 2 lit. e	e) ścigania lub kar za odmowę odbycia służby wojskowej podczas konfliktu, jeżeli odbycie służby wojskowej pociągałoby za sobą dokonywanie przestępstw lub czynów stanowiących podstawę wykluczenia określonych w art. 12 ust. 2;	T	Art. 13 ust. 4 pkt 5 ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 5) wszczęciu lub prowadzeniu postępowania karnego albo ukaraniu z powodu odmowy odbycia służby wojskowej podczas konfliktu, jeżeli odbywanie służby wojskowej stanowiłoby zbrodnię lub działania, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3;	
42.	Art. 9 ust. 2 lit. f	f) czynów wymierzonych w osoby określonej płci lub w dzieci.	T	Art. 13 ust. 4 pkt 6 ustawy	Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 6) czynach skierowanych przeciwko osobom ze względu na ich płeć lub małoletniość.	
43.	Art. 9 ust. 3	3. Zgodnie z art. 2 lit. d) musi istnieć związek między powodami określonymi w art. 10 a aktami	T	Art. 13 ust. 1 ustawy	Art. 13. 1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed	

		prześladowania określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu lub brakiem ochrony przed takimi aktami.			prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.	
Art. 10 Powody prześladowania						
44.	Art. 10 ust. 1 lit. a	1. Dokonując oceny powodów prześladowania, państwa członkowskie uwzględniają następujące elementy: a) pojęcie rasy obejmuje w szczególności takie aspekty, jak kolor skóry, pochodzenie lub przynależność do szczególnej grupy etnicznej;	T	Art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy	Art. 14. 1. Przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: 1) pojęcie rasy obejmuje w szczególności kolor skóry, pochodzenie lub przynależność do określonej grupy etnicznej;	
45.	Art. 10 ust. 1 lit. b	b) pojęcie religii obejmuje w szczególności posiadanie przekonań teistycznych, nieateistycznych i ateistycznych, prywatne lub publiczne uczestniczenie lub nieuczestniczenie w formalnych – indywidualnych lub wspólnotowych – praktykach religijnych, inne czynności religijne czy wyrażane poglądy lub formy indywidualnych lub wspólnotowych zachowań opartych na wierzeniach religijnych lub nakazanych takimi wierzeniami;	T	Art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy	Art. 14. 1. Przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: 2) pojęcie religii obejmuje w szczególności: a) posiadanie przekonań teistycznych, nieateistycznych lub ateistycznych, b) udział lub powstrzymanie się od udziału w obrzędach religijnych, sprawowanych publicznie lub prywatnie, indywidualnie lub zbiorowo, c) inne akty o charakterze religijnym, wyrażane przekonania lub formy zachowania indywidualnego lub zbiorowego, wynikające z wierzeń religijnych lub z nimi związane;	
46.	Art. 10 ust. 1 lit. c	c) pojęcie narodowości nie ogranicza się do obywatelstwa lub jego braku, lecz obejmuje w szczególności przynależność do grupy określonej przez swoją kulturą, etniczną lub językową tożsamość, swoje wspólne korzenie	T	Art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy	Art. 14. 1. Przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: 3) pojęcie narodowości nie jest ograniczone do posiadania obywatelstwa lub jego braku, lecz obejmuje w szczególności przynależność do grupy określonej przez:	

		geograficzne lub polityczne lub przez swoje powiązanie z mieszkańcami innego państwa;			a) tożsamość kulturową, etniczną lub językową lub b) wspólne pochodzenie geograficzne lub polityczne, lub c) powiązanie z ludnością w innym państwie;	
47.	Art. 10 ust. 1 lit. d	d) grupę uznaje się za szczególną grupę społeczną, jeśli w szczególności: - członkowie takiej grupy mają jakąś wspólną nieusuwalną cechę wrodzoną lub przeszłość lub charakteryzują się jakimś wspólnym rysem lub przekonaniem na tyle istotnym z punktu widzenia tożsamości lub sumienia, że nie należy nikogo zmuszać do wyrzeczenia się go, oraz - grupa ta posiada odrębną tożsamość w danym państwie, ponieważ jest postrzegana przez otaczające społeczeństwo jako inna. W zależności od sytuacji w kraju pochodzenia szczególna grupa społeczna może oznaczać grupę, u podstaw której leży wspólna cecha orientacji seksualnej. Orientacji seksualnej nie należy rozumieć jako obejmującej czyny uznawane za przestępcze w świetle prawa krajowego państw członkowskich. Aspektem płci, w tym tożsamości płciowej, poświęca się szczególną uwagę w celu określenia przynależności do szczególnej grupy społecznej lub zidentyfikowania cechy charakteryzującej taką grupę;	T	Art. 14 ust. 1 pkt 5 (w brzmieniu nadanym przez projekt ustawy) i ust. 2 Art. 13 ust. 4 pkt 6 ustawy	Art. 14. 1. Przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: 5) grupa jest uznawana jako określona grupa społeczna, w szczególności jeżeli posiada odrębną tożsamość w kraju pochodzenia przez postrzeganie jej jako odrębną od otaczającego społeczeństwa, a jej członkowie mają wspólne cechy wrodzone, których nie można zmienić, lub wspólną przeszłość albo mają wspólne cechy lub przekonania o takim znaczeniu dla ich tożsamości lub świadomości, że członek grupy nie może być zmuszony do ich zmiany. 2. W zależności od warunków istniejących w kraju pochodzenia określona grupa społeczna może stanowić grupę, której członkowie mają wspólną orientację seksualną, przy czym orientacja seksualna nie może obejmować czynów, które według prawa polskiego są przestępstwami. Art. 13 4. Prześladowanie może polegać w szczególności na: 6) czynach skierowanych przeciwko osobom ze względu na ich płeć lub małoletniość.	

48.	Art. 10 ust. 1 lit. e	e) pojęcie opinii politycznej obejmuje w szczególności posiadanie opinii, idei lub przekonania w kwestii dotyczącej podmiotów potencjalnie dopuszczających się prześladowania, określonych w art. 6, oraz ich polityki lub metod, bez względu na to, czy wnioskodawca działał zgodnie z tą opinią, ideą lub tym przekonaniem.	T	Art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy	Art. 14. 1. Przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: 4) pojęcie przekonań politycznych obejmuje w szczególności posiadanie opinii, myśli lub przekonań w sprawach związanych z podmiotami, o których mowa w art. 16 ust. 1, dopuszczającymi się prześladowań, oraz w sprawach ich polityki lub metod działania, bez względu na to, czy osoba, która ubiega się o nadanie statusu uchodźcy, działała zgodnie z tą opinią, myślą lub przekonaniem;	
49.	Art. 10 ust. 2	2. Podczas oceniania, czy obawa wnioskodawcy przed prześladowaniem jest uzasadniona, bez znaczenia jest, czy wnioskodawca rzeczywiście odznacza się rasową, religijną, narodowościową, społeczną lub polityczną cechą powodującą prześladowanie, jeżeli tylko taka cecha jest przypisywana wnioskodawcy przez podmiot dopuszczający się prześladowania.	T	Art. 14 ust. 3 ustawy	Art. 14 3. Uzasadniona obawa przed prześladowaniem w kraju pochodzenia może istnieć, chociażby cudzoziemiec nie posiadał cech powodujących prześladowanie z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej, jeżeli takie cechy są mu przypisywane przez podmioty dopuszczające się prześladowań.	
Art. 11 Ustanie statusu						
50.	Art. 11 ust. 1 lit. a	1. Obywatel państwa trzeciego albo bezpaństwowiec przestaje być uchodźcą, jeśli: a) dobrowolnie zwrócił się ponownie o ochronę do państwa, którego jest obywatelem; lub	T	Art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 1) dobrowolnie ponownie przyjął ochronę państwa, którego jest obywatelem;	
51.	Art. 11 ust. 1 lit. b	b) utracił swoje obywatelstwo, dobrowolnie ponownie je przyjął; lub	T	Art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 2) utracił swoje obywatelstwo kraju pochodzenia, ponownie dobrowolnie je przyjął;	

52.	Art. 11 ust. 1 lit. c	c) przyjął nowe obywatelstwo i korzysta z ochrony państwa, którego obywatelstwo przyjął; lub	T	Art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 3) przyjął nowe obywatelstwo i korzysta z ochrony państwa, którego obywatelstwo przyjął;
53.	Art. 11 ust. 1 lit. d	d) dobrowolnie ponownie zamieszkał w państwie, które opuścił lub poza którego granicami przebywał z obawy przed prześladowaniem; lub	T	Art. 21 ust. 1 pkt 4 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 4) ponownie dobrowolnie osiedlił się w państwie, które opuścił lub poza którego granicami przebywał z powodu obawy przed prześladowaniem;
54.	Art. 11 ust. 1 lit. e	e) nie może dłużej odmawiać korzystania z ochrony państwa swojego obywatelstwa, albowiem ustały okoliczności, w związku z którymi został uznany za uchodźcę; lub	T	Art. 21 ust. 1 pkt 5 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 5) nie może dłużej odmawiać korzystania z ochrony państwa, którego jest obywatelem, z powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonujących powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę korzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada;
55.	Art. 11 ust. 1 lit. f	f) będąc bezpaństwowcem, może powrócić do państwa swojego poprzedniego miejsca zwykłego	T	Art. 21 ust. 1 pkt 6 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ

		pobytu, albowiem ustały okoliczności, w związku z którymi został uznany za uchodźcę.			stwierdził, że cudzoziemiec: 6) będąc bezpaństwowcem, może powrócić do państwa, w którym miał poprzednio stałe miejsce zamieszkania, z powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonujących powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę powrotu do tego państwa;	
56.	Art. 11 ust. 2	2. W odniesieniu do ust. 1 lit. e) i f) państwa członkowskie zwracają uwagę na to, czy zmiana okoliczności ma charakter na tyle znaczący i trwały, by obawy uchodźcy przed prześladowaniem nie można było dłużej uznawać za uzasadnioną.	T	Art. 21 ust. 2 ustawy	Art. 21 2. Pozbawienie statusu uchodźcy w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 lub 6, może nastąpić w przypadku: 1) zmian okoliczności mających charakter na tyle znaczący i długotrwały, że dalsza obawa cudzoziemca przed prześladowaniem nie jest uzasadniona; 2) gdy organy władzy publicznej kraju pochodzenia cudzoziemca, jak również ugrupowania lub organizacje, w tym organizacje międzynarodowe, kontrolujące ten kraj lub znaczną część jego terytorium, podjęły niezbędne środki w celu zapobieżenia prześladowaniom, w szczególności przez zapewnienie skutecznego systemu prawnego w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania czynów stanowiących prześladowania oraz karania za takie czyny, i zapewniają osobom prześladowanym dostęp do takich środków.	
57.	Art. 11 ust. 3	3. Ust. 1 lit. e) i f) nie stosuje się do uchodźcy, który może powołać się na przekonujące powody związane z poprzednim prześladowaniem, uzasadniające jego odmowę skorzystania	T	Art. 21 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 5) nie może dłużej odmawiać korzystania z ochrony państwa, którego jest obywatelem, z	

		z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada, lub w przypadku bezpaństwowca – z ochrony państwa jego poprzedniego miejsca zwykłego pobytu.			powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonywających powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę korzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada; 6) będąc bezpaństwowcem, może powrócić do państwa, w którym miał poprzednio stałe miejsce zamieszkania, z powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonywających powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę powrotu do tego państwa;	
Art. 12 Wykluczenie						
58.	Art. 12 ust. 1 lit. a	1. Obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec zostaje wykluczony z możliwości uzyskania statusu uchodźcy, jeśli: a) jest objęty zakresem stosowania art. 1 lit. D konwencji genewskiej odnoszącego się do ochrony lub pomocy otrzymywanej od organów lub agencji Organizacji Narodów Zjednoczonych innych niż Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców; jeśli taka ochrona lub pomoc ustały z jakichkolwiek powodów, a położenie takich osób nie zostało ostatecznie uregulowane zgodnie z odpowiednimi	T	Art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 2) korzysta z ochrony lub pomocy organów lub agencji Narodów Zjednoczonych innych niż Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, pod warunkiem że w danych okolicznościach cudzoziemiec ma praktyczną i prawną możliwość powrotu na terytorium, gdzie taka ochrona lub pomoc jest dostępna, bez zagrożenia jego życia, bezpieczeństwa osobistego lub wolności;	

		rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, osoby takie kwalifikuje się tym samym do korzystania ze świadczeń określonych w niniejszej dyrektywie;			
59.	Art. 12 ust. 1 lit. b	b) jest uważany przez właściwe organy państwa, w którym się osiedlił, za osobę mającą prawa i obowiązki związane z posiadaniem obywatelstwa tego państwa lub posiadającą prawa i obowiązki im równorzędne.	T	Art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 4) jest uważany przez organy władzy Rzeczypospolitej Polskiej za osobę mającą prawa i obowiązki związane z posiadaniem obywatelstwa polskiego.
60.	Art. 12 ust. 2 lit. a	2. Obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec zostaje wykluczony z możliwości otrzymania statusu uchodźcy, jeżeli istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) dokonał zbrodni przeciwko pokojowi, zbrodni wojennej, zbrodni przeciwko ludzkości w rozumieniu aktów międzynarodowych opracowanych w celu ustanowienia przepisów odnoszących się do tych zbrodni;	T	Art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 3) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) popełnił zbrodnię przeciwko pokojowi, zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości w rozumieniu prawa międzynarodowego,
61.	Art. 12 ust. 2 lit. b	b) popełnił poza państwem, które go przyjęło, poważne przestępstwo o charakterze niepolitycznym, zanim został przyjęty jako uchodźca, czyli zanim wydano mu zezwolenie na pobyt na podstawie nadanego statusu uchodźcy; szczególnie okrutne czyny, nawet jeśli zostały popełnione z rzekomo politycznych pobudek, można zakwalifikować jako poważne zbrodnie o charakterze	T	Art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 3) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: c) popełnił zbrodnię o charakterze innym niż polityczny poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed złożeniem wniosku o nadanie statusu uchodźcy;

		niepolitycznym;				
62.	Art. 12 ust. 2 lit. c	c) jest winny czynów sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych określonymi w preambule i art. 1 i 2 Karty Narodów Zjednoczonych	T	Art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy	Art. 19. 1. Cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy, jeżeli: 3) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: b) jest winny działań sprzecznych z celami i zasadami Narodów Zjednoczonych określonymi w Preambule i art. 1 i 2 Karty Narodów Zjednoczonych,	
2.	Art. 12 ust. 3	3. Ust. 2 ma zastosowanie do osób, które podlegają do przestępstw lub czynów określonych w tym ustępie lub w inny sposób uczestniczą w ich popełnianiu.	T	Art. 19 ust. 2 ustawy	Art. 19. 2. Nadania statusu uchodźcy odmawia się także cudzoziemcowi, wobec którego istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że podlegał albo w inny sposób brał udział w popełnieniu zbrodni lub czynów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.	
Rozdział IV Status uchodźcy						
Art. 13 Nadanie statusu uchodźcy						
3.	Art. 13	Państwa członkowskie nadają status uchodźcy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, który kwalifikuje się do otrzymania takiego statusu zgodnie z rozdziałem II i III.	T	Art. 13 ust. 1 ustawy	Art. 13. 1. Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.	
Art. 14 Cofnięcie, pozbawienie lub odmowa przedłużenia ważności statusu uchodźcy						
4.	Art. 14 ust. 1	1. W odniesieniu do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych po wejściu w życie dyrektywy 2004/83/WE państwa członkowskie cofają status uchodźcy,	T	Art. 21 ust. 1 pkt 1-6 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 1) dobrowolnie ponownie przyjął ochronę	

		<p>pozbawiają tego statusu lub odmawiają przedłużenia ważności tego statusu nadanego przez organ rządowy, administracyjny, sądowy lub quasi-sądowy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, jeśli przestał on być uchodźcą zgodnie z art. 11.</p>			<p>państwa, którego jest obywatelem; 2) utracił obywatelstwo kraju pochodzenia, ponownie dobrowolnie je przyjął; 3) przyjął nowe obywatelstwo i korzysta z ochrony państwa, którego obywatelstwo przyjął; 4) ponownie dobrowolnie osiedlił się w państwie, które opuścił lub poza którego granicami przebywał z powodu obawy przed prześladowaniem; 5) nie może dłużej odmawiać korzystania z ochrony państwa, którego jest obywatelem, z powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonujących powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę korzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada; 6) będąc bezpaństwowcem, może powrócić do państwa, w którym miał poprzednio stałe miejsce zamieszkania, z powodu ustania okoliczności, w związku z którymi uzyskał status uchodźcy, i nie przedstawił przekonujących powodów związanych z prześladowaniami, w związku z którymi uzyskał ten status, lub innych powodów uzasadnionej obawy przed prześladowaniem, uzasadniających jego odmowę powrotu do tego państwa;</p>	
5.	Art. 14 ust. 2	<p>2. Bez uszczerbku dla określonego w art. 4 ust. 1 obowiązku uchodźcy, by ujawnić wszystkie istotne fakty i dostarczyć wszystkie istotne dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu, państwo członkowskie, które nadało status uchodźcy, musi</p>		Art. 7, 77 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes	

		wykazać w każdym indywidualnym przypadku, że dana osoba przestała być lub nigdy nie była uchodźcą, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.			społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.	
6.	Art. 14 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie cofają status uchodźcy, pozbawiają tego statusu lub odmawiają przedłużenia jego ważności obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, jeśli po nadaniu takiej osobie statusu uchodźcy dane państwo członkowskie ustaliło, że: a) dana osoba powinna była zostać wykluczona lub jest wykluczona z możliwości otrzymania statusu uchodźcy zgodnie z art. 12;		Art. 21 ust. 1 pkt 7-8 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 7) popełnił zbrodnię przeciwko pokojowi, zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości w rozumieniu prawa międzynarodowego; 8) jest winny działań sprzecznych z celami i zasadami Narodów Zjednoczonych, określonymi w Preambule i art. 1 i 2 Karty Narodów Zjednoczonych;	
7.	Art. 14 ust. 3 lit. b	b) dana osoba zniekształciła lub pominęła fakty, w tym posłużyła się fałszywymi dokumentami, co zadecydowało o nadaniu jej statusu uchodźcy.		Art. 21 ust. 1 pkt 9 ustawy	Art. 21. 1. Cudzoziemca pozbawia się statusu uchodźcy, jeżeli po nadaniu tego statusu właściwy organ stwierdził, że cudzoziemiec: 9) zataił informacje lub dokumenty albo przedstawił fałszywe informacje lub dokumenty o istotnym znaczeniu dla nadania statusu uchodźcy.	
8.	Art. 14 ust. 4 lit. a	4. Państwa członkowskie mogą cofnąć status, pozbawić lub odmówić przedłużenia ważności statusu nadanego uchodźcy przez organ rządowy, administracyjny, sądowy lub quasi-sądowy, jeżeli: a) istnieją racjonalne podstawy, by	N			

		uznać danego uchodźcę za zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa członkowskiego, w którym przebywa;				
9.	Art. 14 ust. 4 lit. b	b) dany uchodźca został skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo i stanowi zagrożenie dla społeczności tego państwa członkowskiego.	N			
10.	Art. 14 ust. 5	5. W sytuacjach określonych w ust. 4 państwa członkowskie mogą postanowić, że nie nadadzą statusu danemu uchodźcy, w przypadku gdy odnośna decyzja jeszcze nie zapadła.	N			
11.	Art. 14 ust. 6	6. Osoby, do których mają zastosowanie ust. 4 lub 5, kwalifikują się do uzyskania praw określonych w art. 3, 4, 16, 22, 31, 32 i 33 konwencji genewskiej lub praw podobnych, o ile osoby te przebywają w państwie członkowskim.	N			
Rozdział V						
Kwalifikowanie się do objęcia ochroną uzupełniającą						
Art. 15						
Poważna krzywda						
12.	Art. 15 lit. a	Poważna krzywda obejmuje: a) karę śmierci lub egzekucję; lub	T	Art. 15 pkt 1 ustawy	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez:	

					1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
13.	Art. 15 lit. b	b) tortury lub nieludzkie lub poniżające traktowanie lub karanie wnioskodawcy w kraju jego pochodzenia; lub	T	Art. 15 pkt 2 ustawy	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
14.	Art. 15 lit. c	c) poważne indywidualne zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z masowej przemocy w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych.	T	Art. 15 pkt 3 ustawy	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego – i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.	
Art. 16 Ustanie statusu						
15.	Art. 16 ust. 1	1. Obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przestaje kwalifikować się do otrzymywania ochrony uzupełniającej, jeżeli okoliczności będące podstawą otrzymania statusu osoby	T	Art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy	Art. 22. 1. Cudzoziemca pozbawia się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy: 1) okoliczności, z powodu których była udzielona, przestały istnieć lub zmieniły się w taki sposób, że ochrona nie jest już wymagana;	

		potrzebującej ochrony uzupełniającej przestały istnieć lub uległy zmianie w takim stopniu, że ochrona nie jest już konieczna.			
16.	Art. 16 ust. 2	2. Stosując ust. 1, państwa członkowskie biorą pod uwagę, czy zmiana okoliczności ma charakter na tyle znaczący i trwały, że osobie kwalifikującej się do otrzymywania ochrony uzupełniającej nie grozi już rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy.	T	Art. 22 ust. 2 ustawy	Art. 22 2. Pozbawienie ochrony uzupełniającej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy zmiana okoliczności ma charakter na tyle znaczący i długotrwały, że dalsza obawa cudzoziemca przed doznaniem poważnej krzywdy nie jest uzasadniona.
17.	Art. 16 ust. 3	3. Ust. 1 nie ma zastosowania do beneficjenta ochrony uzupełniającej, który może powołać się na przekonujące powody związane z poprzednio doznaną poważną krzywdą, uzasadniające jego odmowę skorzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada, lub w przypadku bezpaństwowca – z ochrony państwa jego poprzedniego miejsca zwykłego pobytu.	T	Art. 22 ust. 2 ustawy Art. 22 ust. 2a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz	Art. 22 2. Pozbawienie ochrony uzupełniającej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy zmiana okoliczności ma charakter na tyle znaczący i długotrwały, że dalsza obawa cudzoziemca przed doznaniem poważnej krzywdy nie jest uzasadniona. 2a. Cudzoziemca nie pozbawia się ochrony uzupełniającej z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli może się powołać na przekonujące powody związane z poprzednio doznaną poważną krzywdą, uzasadniające jego odmowę skorzystania z ochrony państwa, którego obywatelstwo posiada, albo – w przypadku bezpaństwowca – z ochrony państwa, w którym miał poprzednio stałe miejsce zamieszkania.

				niektórych innych ustaw	
Art. 17 Wykluczenie					
18.	Art. 17 ust. 1 lit. a	1. Obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec zostaje wykluczony z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej, jeżeli istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) dokonał zbrodni przeciwko pokojowi, zbrodni wojennej, zbrodni przeciwko ludzkości w rozumieniu aktów międzynarodowych opracowanych w celu ustanowienia przepisów odnoszących się do tych zbrodni;	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy	Art. 20. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli: 2) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b,
19.	Art. 17 ust. 1 lit. b	b) popełnił poważne przestępstwo;	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy	Art. 20. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli: 2) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: b) popełnił na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zbrodnię lub popełnił poza tym terytorium czyn, który jest zbrodnią według prawa polskiego,
20.	Art. 17 ust. 1 lit. c	c) jest winny czynów sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych określonymi w preambule i art. 1 i 2 Karty Narodów Zjednoczonych;	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy	Art. 20. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli: 2) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: a) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b,
21.	Art. 17 ust. 1 lit. d	d) stanowi zagrożenie dla społeczności lub bezpieczeństwa państwa członkowskiego, w którym przebywa.	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy	Art. 20. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli: 2) istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że: c) stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa lub społeczeństwa.

22.	Art. 17 ust. 2	2. Ust. 1 ma zastosowanie do osób, które podlegają do przestępstw lub czynów określonych w tym ustępie lub w inny sposób uczestniczą w ich popełnianiu.	T	Art. 20 ust. 2 lit. a ustawy	Art. 20 2. Udzielenia ochrony uzupełniającej odmawia się także cudzoziemcowi, wobec którego istnieją poważne podstawy, aby sądzić, że podlegał albo w inny sposób brał udział w popełnieniu zbrodni lub czynów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b.	
23.	Art. 17 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wykluczyć obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej, jeżeli przed przyjęciem do danego państwa członkowskiego popełnił on jedno lub więcej przestępstw nieobjętych zakresem ust. 1, które – gdyby zostały popełnione w danym państwie członkowskim – podlegałyby karze więzienia, i jeżeli opuścił on kraj pochodzenia wyłącznie w celu uniknięcia kary wynikającej z popełnienia tych przestępstw.	T	Art. 20 ust. 3 ustawy	Art. 20 3. Cudzoziemcowi, który przed przybyciem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej popełnił inny niż określony w ust. 1 pkt 2 lit. b lub w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b czyn, który jest przestępstwem według prawa polskiego zagrożonym karą pozbawienia wolności, można odmówić udzielenia ochrony uzupełniającej, jeżeli opuścił on kraj pochodzenia wyłącznie w celu uniknięcia kary.	
Rozdział VI						
Status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej						
Art. 18						
Nadanie statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej						
24.	Art. 18	Państwa członkowskie nadają status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, który kwalifikuje się do otrzymania ochrony uzupełniającej zgodnie z rozdziałem II i V.	T	Art. 15 ustawy	Art. 15. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji, 2) tortury, nieludzkie lub poniżające	

					<p>traktowanie albo karanie,</p> <p>3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego</p> <p>– i ze względu na to ryzyko nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia.</p>	
<p>Art. 19</p> <p>Cofnięcie, pozbawienie lub odmowa przedłużenia ważności statusu osoby potrzebującej ochrony międzynarodowej</p>						
25.	Art. 19 ust. 1	1. W odniesieniu do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych po wejściu w życie dyrektywy 2004/83/WE państwa członkowskie cofają status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, pozbawiają tego statusu lub odmawiają przedłużenia ważności tego statusu nadanego przez organ rządowy, administracyjny, sądowy lub quasi-sądowy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, jeśli przestał on kwalifikować się do otrzymywania ochrony uzupełniającej zgodnie z art. 16.	T	Art. 22 ust. 1 ustawy	Art. 22. 1. Cudzoziemca pozbawia się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy: 1) okoliczności, z powodu których była udzielona, przestały istnieć lub zmieniły się w taki sposób, że ochrona nie jest już wymagana; 2) po jej udzieleniu wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b lub w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c; 3) wyjdzie na jaw, że zataił informacje lub dokumenty albo przedstawił fałszywe informacje lub dokumenty o istotnym znaczeniu dla udzielenia ochrony uzupełniającej.	
26.	Art. 19 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą cofnąć status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, pozbawić albo odmówić przedłużenia ważności tego statusu nadanego przez organ rządowy, administracyjny, sądowy lub quasi-sądowy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, jeśli po otrzymaniu statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej powinien on być zostać wykluczony z możliwości otrzymywania ochrony	T	Art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy	Art. 22. 1. Cudzoziemca pozbawia się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy: 2) po jej udzieleniu wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a lub b lub w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c;	

		uzupełniającej zgodnie z art. 17 ust. 3.				
27.	Art. 19 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie cofają status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, pozbawiają tego statusu lub odmawiają przedłużenia jego ważności obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, jeżeli: a) po otrzymaniu statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej dana osoba powinna być zostać lub jest wykluczona z możliwości otrzymywania ochrony uzupełniającej zgodnie z art. 17 ust. 1 i 2;	T	j.w.	j.w.	
28.	Art. 19 ust. 3 lit. b	b) dana osoba zniekształciła lub pominęła fakty, w tym posłużyła się fałszywymi dokumentami, co zadecydowało o nadaniu jej statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej.	T	Art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy	Art. 22. 1. Cudzoziemca pozbawia się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy: 3) wyjdzie na jaw, że zataił informacje lub dokumenty albo przedstawił fałszywe informacje lub dokumenty o istotnym znaczeniu dla udzielenia ochrony uzupełniającej.	
29.	Art. 19 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla określonego w art. 4 ust. 1 obowiązku obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, by ujawnić wszystkie istotne fakty i dostarczyć wszystkie istotne dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu, państwo członkowskie, które nadało status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, musi wykazać w każdym indywidualnym przypadku, że dana osoba przestała kwalifikować się lub nie kwalifikuje się do otrzymywania ochrony uzupełniającej, zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.	T	Art. 7, 77 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 80. Organ administracji publicznej ocenia na	

					podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.	
Rozdział VII						
Zakres ochrony międzynarodowej						
Art. 20						
Zasady ogólne						
30.	Art. 20 ust. 1	1. Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla praw określonych w konwencji genewskiej.	T	Art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.	Art. 9.	Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego.
31.	Art. 20 ust. 2	2. O ile nie określono inaczej, niniejszy rozdział ma zastosowanie zarówno do uchodźców, jak i do osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej.	N			
32.	Art. 20 ust. 3	3. Wdrażając przepisy niniejszego rozdziału, państwa członkowskie uwzględniają specyficzną sytuację osób szczególnie podatnych na zagrożenia, takich jak małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi, osoby z zaburzeniami psychicznymi i ofiary tortur, gwałtu lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.	T	Dział II, Rozdział 4 ustawy Art. 61 ustawy	Art. 61.	1. Organ przyjmujący wniosek o nadanie statusu uchodźcy złożony przez małoletniego bez opieki występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy i umieszczenie małoletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej. 2. Jeżeli okoliczność, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, wyjdzie na jaw w toku postępowania, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje Szef Urzędu.

				<p>3. Szef Urzędu, w miarę możliwości, uwzględniając art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych małoletniego bez opieki.</p> <p>Art. 63 ustawy</p> <p>Koszty pobytu małoletniego bez opieki w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego oraz koszty opieki medycznej, do zakończenia postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy decyzją ostateczną, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu.</p> <p>Art. 64.</p> <p>1. Szef Urzędu zawiadamia kuratora małoletniego bez opieki o terminie i miejscu przesłuchania.</p> <p>2. Zawiadomienie powinno być doręczone kuratorowi w terminie umożliwiającym mu poinformowanie małoletniego bez opieki o znaczeniu i możliwych skutkach przesłuchania oraz o sposobie przygotowania się do przesłuchania, nie później niż 7 dni przed terminem przesłuchania.</p> <p>Art. 65.</p> <p>1. Szef Urzędu przed przesłuchaniem poucza małoletniego bez opieki o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy, oraz o możliwości zgłoszenia żądania, aby przesłuchanie odbyło się w obecności wskazanej przez małoletniego osoby dorosłej.</p>
--	--	--	--	---

				<p>2. Przesłuchanie odbywa się w języku zrozumiałym dla małoletniego bez opieki, w sposób dostosowany do jego wieku, stopnia dojrzałości i rozwoju umysłowego, z uwzględnieniem okoliczności, że może mieć on ograniczoną wiedzę o faktycznej sytuacji w kraju pochodzenia.</p> <p>3. Małoletniego bez opieki przesłuchuje się w obecności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kuratora; 2) wskazanej przez niego osoby dorosłej, jeżeli nie utrudni to postępowania; 3) psychologa lub pedagoga, który sporządza opinię o stanie psychofizycznym małoletniego. <p>4. Podczas przesłuchania kurator może zadawać pytania lub zgłaszać uwagi.</p> <p>5. Organ prowadzący postępowanie informuje kuratora o możliwości utrwalenia przebiegu przesłuchania za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk.</p>	
			<p>Art. 66 ustawy</p>	<p>Art. 66. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletniego bez opieki może dokonywać osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i posiada 2-letni staż pracy w instytucjach, których zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem; 2) ukończyła studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletnich; 3) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub 	

				<p>Art. 67 ustawy</p> <p>socjologia oraz posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej.</p> <p>Art. 67. 1. Małoletniego bez opieki, któremu odmówiono nadania statusu uchodźcy, udzielenia ochrony uzupełniającej i zgody na pobyt tolerowany, pozostawia się w placówce opiekuńczo-wychowawczej do czasu przekazania go organom lub organizacjom kraju pochodzenia, do których zadań statutowych należą sprawy małoletnich. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, koszty pobytu małoletniego bez opieki w placówce opiekuńczo-wychowawczej i koszty opieki medycznej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej. 3. Koszty opieki medycznej, o której mowa w ust. 2 nie obejmują kosztów określonych w przepisach ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 76, poz. 641).</p> <p>Art. 68 ustawy</p> <p>Art. 68. 1. Cudzoziemcowi, który informuje organ prowadzący postępowanie, że był poddany przemocy, jest niepełnosprawny, lub którego stan psychofizyczny stwarza domniemanie, że był poddany przemocy, Szef Urzędu zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich lub psychologicznych w celu potwierdzenia tych okoliczności. 2. W przypadku gdy badanie lekarskie lub psychologiczne potwierdzi, że cudzoziemiec był poddany przemocy lub jest niepełnosprawny, w</p>
--	--	--	--	--

				<p>postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy wykonywanie czynności następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w warunkach zapewniających cudzoziemcowi swobodę wypowiedzi, w sposób szczególnie taktowny i dostosowany do jego stanu psychofizycznego; 2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych; 3) z udziałem psychologa lub lekarza oraz, w miarę potrzeby, z udziałem tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca. <p>3. W szczególnych przypadkach, gdy uzasadnia to stan zdrowia cudzoziemca, wykonywanie czynności w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy odbywa się w miejscu pobytu cudzoziemca.</p> <p>4. Cudzoziemcowi przebywającemu w ośrodku, jeżeli wymaga tego jego stan fizyczny lub psychiczny, zapewnia się przewóz w celu złożenia zeznań i oświadczeń w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy lub skorzystania ze świadczeń zdrowotnych.</p>	
				<p>Art. 69 ustawy</p> <p>Art. 69. W stosunku do cudzoziemca, którego badanie lekarskie potwierdziło, że był poddany przemocy lub jest niepełnosprawny, czynności w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy oraz związane z udzielaniem pomocy w ośrodku mogą być wykonywane przez osobę płci wskazanej przez cudzoziemca, która odbyła szkolenie przygotowujące do pracy z osobami poszkodowanymi na skutek przestępstwa lub poddanymi przemocy i z osobami niepełnosprawnymi.</p>	

					<p>2) w terminie dostosowanym do jego stanu psychicznego i fizycznego, wyznaczonym przy uwzględnieniu terminów korzystania przez cudzoziemca ze świadczeń zdrowotnych;</p> <p>3) z udziałem psychologa lub lekarza oraz, w miarę potrzeby, z udziałem tłumacza płci wskazanej przez cudzoziemca.</p> <p>3. W szczególnych przypadkach, gdy uzasadnia to stan zdrowia cudzoziemca, wykonywanie czynności w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy odbywa się w miejscu pobytu cudzoziemca.</p> <p>4. Cudzoziemcowi przebywającemu w ośrodku, jeżeli wymaga tego jego stan fizyczny lub psychiczny, zapewnia się przewóz w celu złożenia zeznań i oświadczeń w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy lub skorzystania ze świadczeń zdrowotnych.</p>		
34.	Art. 20 ust. 5	5. Wdrażając przepisy niniejszego rozdziału dotyczące dzieci, państwa członkowskie przywiązują szczególną uwagę do najlepszego zabezpieczenia interesów dziecka.	T	<p>Konwencja o pracach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r.,</p> <p>art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.</p>	Art. 9.	Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego.	
<p>Art. 21 Ochrona przed odesłaniem</p>							
35.	Art. 21 ust. 1	1. Państwa członkowskie, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi, przestrzegają zasady non-refoulement.	T	Art. 33 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 3	Art. 33.	<p>1. Wszczęcie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy powoduje z mocy prawa:</p> <p>2) wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p>	

				<p>3) wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy</p> <p>– wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>3. W toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy:</p> <p>1) nie wydaje się i nie przedłuża wizy;</p> <p>2) nie wydaje się decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) nie wydaje się decyzji o wydaleniu.</p> <p>Art. 89g ust. 1 ustawy</p> <p>Art. 89g.</p> <p>1. Cudzoziemcowi, który posiada status uchodźcy lub korzysta z ochrony uzupełniającej, nie można wydać decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani decyzji o wydaleniu, bez pozbawienia tego statusu lub ochrony.</p>	
36.	Art. 21 ust. 2 lit. a	<p>2. Jeżeli zobowiązania międzynarodowe wspomniane w ust. 1 tego nie zabraniają, państwa członkowskie mogą odesłać uchodźcę, bez względu na to, czy jego status został formalnie uznany, jeżeli:</p> <p>a) istnieją racjonalne podstawy, by uznać danego uchodźcę za zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa członkowskiego, w którym przebywa; lub</p>	T	<p>Art. 89g ustawy</p> <p>Art. 89g.</p> <p>1. Cudzoziemcowi, który posiada status uchodźcy lub korzysta z ochrony uzupełniającej, nie można wydać decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani decyzji o wydaleniu, bez pozbawienia tego statusu lub ochrony.</p> <p>2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 2 Konwencji Genewskiej.</p> <p>Art. 89h.</p> <p>1. W przypadku gdy istnieją okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 2 Konwencji Genewskiej, decyzję o wydaleniu</p> <p>Art. 89h ustawy</p>	

					<p>cudzoziemca, który posiada status uchodźcy, wydaje Szef Urzędu, z urzędu lub na wniosek Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.</p> <p>2. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca, który posiada status uchodźcy, nie można nadać rygoru natychmiastowej wykonalności.</p>	
37.	Art. 21 ust. 2 lit. b	b) dany uchodźca został skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo i stanowi zagrożenie dla społeczności tego państwa członkowskiego.	T	j.w.	j.w.	
38.	Art. 21 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą cofnąć zezwolenie na pobyt, pozbawić tego zezwolenia, odmówić przedłużenia jego ważności lub odmówić jego przyznania uchodźcy, do którego ma zastosowanie ust. 2.			W polskim systemie prawnym nie przewiduje się odrębnych zezwoleń na pobyt dla cudzoziemców posiadających status uchodźcy. Wydanie dokumentu, jakim jest karta pobytu jest uzależnione od posiadania statusu uchodźcy.	
Art. 22 Informowanie						
39.	Art. 22	Jak najszybciej po nadaniu statusu uchodźcy lub statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej państwa członkowskie zapewniają beneficjentom ochrony międzynarodowej dostęp do informacji o prawach i obowiązkach wynikających z takiego statusu, w języku, który jest dla nich zrozumiały lub można racjonalnie przypuszczać,	T	Art. 89d ustawy w brzmieniu nadanym przez projekt ustawy	Art. 89d. Szef Urzędu informuje niezwłocznie cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej, w języku dla niego zrozumiałym, o jego prawach i obowiązkach.	

		że jest on dla nich zrozumiały.				
Art. 23 Utrzymanie jedności rodziny						
40.	Art. 23 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość utrzymania jedności rodziny	T	Art. 24	Art. 24. 1. Wnioskodawca składa wniosek o nadanie statusu uchodźcy w imieniu towarzyszących mu jego małoletnich dzieci, pod warunkiem że nie pozostają w związku małżeńskim i są na jego utrzymaniu. 2. Postępowanie w sprawie nadania statusu uchodźcy obejmuje także dziecko wnioskodawcy urodzone w okresie od wszczęcia postępowania aż do jego zakończenia decyzją ostateczną. 3. Do dziecka, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy dotyczące osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.	
				Art. 25 ust. 1	Art. 25. 1. Wnioskodawca może złożyć wniosek o nadanie statusu uchodźcy w imieniu towarzyszących mu małżonka pozostającego na jego utrzymaniu i małoletnich dzieci małżonka niepozostających w związku małżeńskim, za zgodą małżonka wyrażoną na piśmie.	
				Art. 46 ust. 1	Art. 46. 1. W decyzji o nadaniu wnioskodawcy statusu uchodźcy orzeka się także o nadaniu statusu uchodźcy osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.	
				Art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy	Art. 72. 1. Świadczenie pieniężne może przysługiwać, w	

					<p>przypadku gdy wymagają tego względy organizacyjne albo jest to niezbędne do:</p> <p>3) ochrony i utrzymania więzi rodzinnych;</p>
41.	Art. 23 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej, którzy osobiście nie kwalifikują się do otrzymania takiej ochrony, zostali uprawnieni do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w art. 24–35, zgodnie z krajowymi procedurami i w zakresie odpowiednim do osobistego statusu prawnego danego członka rodziny.</p>	T	<p>Art. 46 ust. 1 ustawy</p> <p>Art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p> <p>Art. 165 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 46.</p> <p>1. W decyzji o nadaniu wnioskodawcy statusu uchodźcy orzeka się także o nadaniu statusu uchodźcy osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>Art. 159.</p> <p>1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały,</p> <p>b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE,</p> <p>c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy,</p> <p>d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej,</p> <p>Art. 165</p> <p>4. Do odmowy udzielenia zezwolenia na</p>

				dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną nie stosuje się przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9, w przypadku członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, jeżeli rodzina istniała już w kraju pochodzenia a członek rodziny przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d.	
42.	Art. 23 lit. 3	3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy członek rodziny jest lub zostałby wykluczony z możliwości otrzymania ochrony międzynarodowej zgodnie z rozdziałem III i V.	T	Art. 46 ust. 2 ustawy Art. 47 ust. 2 ustawy	Art. 46. 2. Jeżeli wobec osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–4, w decyzji, o której mowa w ust. 1, orzeka się o odmowie nadania jej statusu uchodźcy. Art. 47. 2. W decyzji o odmowie nadania wnioskodawcy statusu uchodźcy ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–4, orzeka się o nadaniu statusu uchodźcy osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, jeżeli okoliczności te wobec niej nie zachodzą, a wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 13.	
43.	Art. 23 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą odmówić, ograniczyć lub cofnąć świadczenia, o których tam mowa, ze względu na bezpieczeństwo narodowe lub porządek publiczny.	T	j.w.	j.w.	

44.	Art. 23 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, iż niniejszy artykuł ma zastosowanie także do innych bliskich krewnych, którzy żyli wspólnie jako część rodziny w momencie opuszczenia państwa pochodzenia i którzy pozostawali wtedy całkowicie lub w głównej mierze na utrzymaniu beneficjenta ochrony międzynarodowej.	N – przepis fakultatywny			
Art. 24 Zezwolenie na pobyt						
45.	Art. 24 ust. 1	1. Tak szybko jak to możliwe po udzieleniu ochrony międzynarodowej państwa członkowskie wydają beneficjentom statusu uchodźcy zezwolenie na pobyt, które bez uszczerbku dla art. 21 ust. 3 musi być ważne przez co najmniej trzy lata i być odnawialne, o ile nie sprzeciwiają się temu ważne względy bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego. Bez uszczerbku dla art. 23 ust. 1, zezwolenia na pobyt, które mają być wydane członkom rodziny beneficjentów statusu uchodźcy, mogą być ważne przez okres krótszy niż trzy lata i być odnawialne.	T	Art. 89i ust. 1 ustawy Art. 159 ust. 1 i art. 162 ust. pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 89i. 1. Cudzoziemcowi, któremu nadaje się status uchodźcy, wydaje się dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej i kartę pobytu ważną przez okres 3 lat od dnia wydania. Art. 159 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta	

					<p>długoterminowego UE,</p> <p>c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy,</p> <p>d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej,</p> <p>Art. 162.</p> <p>1. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1, udziela się cudzoziemcowi na okres:</p> <p>1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) 3 lat – w przypadku gdy cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udzielono zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, ochrony uzupełniającej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
46.	Art. 24 ust. 2	2. Tak szybko jak to możliwe po udzieleniu ochrony międzynarodowej państwa członkowskie wydają beneficjentom pomocy uzupełniającej i członkom ich rodziny zezwolenie na pobyt, które musi być ważne przez co najmniej rok	T	<p>Art. 89i ust. 2 ustawy</p> <p>Art. 159 ust. 1 i art. 162 ust. pkt 2</p>	<p>Art. 89i.</p> <p>2. Cudzoziemcowi, któremu udziela się ochrony uzupełniającej, wydaje się kartę pobytu ważną przez okres 2 lat od dnia wydania.</p> <p>Art. 159</p>	

		<p>i w odniesieniu do którego istnieje możliwość przedłużenia na co najmniej dwa lata, o ile nie sprzeciwiają się temu ważne względy bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego.</p>	<p>ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: <ol style="list-style-type: none"> a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, b) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, c) w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy, d) w związku z udzieleniem mu ochrony uzupełniającej, <p style="text-align: center;">Art. 162.</p> <p>1. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1, udziela się cudzoziemcowi na okres:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) 3 lat – w przypadku gdy cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium
--	--	--	--	---

					Rzeczypospolitej Polskiej, udzielono zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, ochrony uzupełniającej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 25 Dokument podróży					
47.	Art. 25 ust. 1	1. Państwa członkowskie wydają beneficjentom statusu uchodźcy dokumenty podróży w formie określonej w wykazie do konwencji geneńskiej, służące do podróżowania poza terytoria tych państw członkowskich, o ile nie sprzeciwiają się temu ważne względy bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego.	T	Art. 89i ust. 1 ustawy	Art. 89i. 1. Cudzoziemcowi, któremu nadaje się status uchodźcy, wydaje się dokument podróży przewidziany w Konwencji Geneńskiej i kartę pobytu ważną przez okres 3 lat od dnia wydania.
48.	Art. 25 ust. 2	2. Państwa członkowskie wydają beneficjentom ochrony uzupełniającej, którzy nie są w stanie otrzymać paszportu państwa, którego są obywatelami, dokumenty umożliwiające im podróżowanie poza terytorium tych państw członkowskich, o ile nie sprzeciwiają się temu ważne względy bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego.	T	Art. 252 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 252. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się cudzoziemcowi, który utracił swój dokument podróży albo którego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, a nie jest możliwe otrzymanie przez cudzoziemca nowego dokumentu podróży, gdy cudzoziemcowi udzielono: 1) zezwolenia na pobyt stały; 2) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE; 3) ochrony uzupełniającej; 4) zgody na pobyt ze względów humanitarnych.
Art. 26 Dostęp do zatrudnienia					

49.	Art. 26 ust. 1	1. Niezwłocznie po udzieleniu ochrony międzynarodowej państwa członkowskie upoważniają jej beneficjentów do podejmowania zatrudnienia lub działalności na własny rachunek zgodnie z przepisami ogólnie mającymi zastosowanie do danego zawodu oraz do służby publicznej.	T	<p>Art. 87 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</p> <p>Art. 87 ust. 1 pkt 12 lit. c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (w brzmieniu nadanym art. 489 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach)</p> <p>Art. 87 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (w brzmieniu nadanym art. 489 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach)</p>	<p>Art. 87.</p> <p>1. Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:</p> <p>1) posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) udzielono mu ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>Art. 87 ust. 1 pkt 12</p> <p>c) <u>na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy</u>, z wyjątkiem zezwolenia udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub”;</p> <p>Art. 87 ust. 2</p> <p>2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec:</p> <p>4) posiadający zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;</p>	
-----	-----------------------	--	---	---	--	--

				<p>Art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. d), e) i f) ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. (w brzmieniu nadanym art. 490 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 13 2. Obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy: 1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej: a) zezwolenie na pobyt stały, b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144 lub art. 159 ust. 1, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a–d, art. 186 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...), d) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone przybywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywającemu na tym terytorium w celu połączenia z rodziną członkowi rodziny, w rozumieniu art. 159 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, osób, o których mowa w lit. a, b, e oraz f, e) status uchodźcy, f) ochronę uzupełniającą,</p>	
50.	Art. 26 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby udogodnienia, takie jak zapewnienie osobom dorosłym możliwości kształcenia związanego z zatrudnieniem, szkolenie zawodowe, w tym szkolenie podnoszące kwalifikacje, staże zawodowe oraz usługi doradcze świadczone przez urzędy pracy były oferowane beneficjentom ochrony międzynarodowej na takich samych warunkach co własnym obywatelom.	T	<p>Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. d i l) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</p> <p>oraz lit. h (w brzmieniu nadanym art. 489 ustawy z</p>	<p>Art. 1 1. Ustawa ma zastosowanie do: 2) cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; d) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, l) którym udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej; h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w</p>	

				dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach)	art. 144, art. 159 ust. 1, art. 160, art. 161, art. 176, art. 186 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 lub art. 187 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,	
51.	Art. 26 ust. 3	3. Państwa członkowskie dążą do ułatwienia beneficjentom ochrony międzynarodowej pełnego dostępu do działań, o których mowa w ust. 2.	T	j.w.	j.w.	
52.	Art. 26 ust. 4	4. Zastosowanie mają obowiązujące w państwach członkowskich przepisy regulujące wynagrodzenie, dostęp do systemów zabezpieczenia społecznego dla osób zatrudnionych lub prowadzących działalność na własny rachunek oraz inne warunki zatrudnienia.	N			
Art. 27 Dostęp do kształcenia						
53.	Art. 27 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyznają pełny dostęp do systemu kształcenia wszystkim małoletnim, którym udzielono ochrony międzynarodowej, na takich samych warunkach co własnym obywatelom.	T	Art. 94a ust. 2 pkt 6 i 8 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz pkt 11 dodany przez art. 474 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 94a 2. Na warunkach dotyczących obywateli polskich korzystają z nauki w publicznych szkołach policealnych, publicznych szkołach artystycznych, publicznych zakładach kształcenia nauczycieli i publicznych placówkach: 6) osoby, którym nadano status uchodźcy oraz członkowie ich rodzin; 8) osoby, którym udzielono ochrony uzupełniającej oraz członkowie ich rodzin; 11) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 127, art. 159 ust. 1, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12	

				<p>Art. 94a ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty - w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. ...);”;</p> <p>Art. 94a 2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2: 2) pkt 6, 7a, 8 i 12 – uważa się małżonka oraz małoletnie dzieci tych osób niepozostające w związku małżeńskim i będące na ich utrzymaniu, a w przypadku małoletnich osób, o których mowa w pkt 6 i 8, także ich wstępnego w linii prostej lub osobę pełnoletnią odpowiedzialną za małoletniego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
54.	Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie zezwalają osobom dorosłym, którym udzielono ochrony międzynarodowej, na dostęp do ogólnego systemu edukacji, do dalszego szkolenia lub do przekwalifikowania, na takich samych warunkach co obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym na ich terytorium.	T	j.w.	j.w.	
<p>Art. 28 Dostęp do procedur uznawania kwalifikacji</p>						
55.	Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają równe traktowanie beneficjentów ochrony międzynarodowej i własnych obywateli w zakresie obowiązujących procedur uznawania zagranicznych dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji.		<p>Art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w brzmieniu nadanym projektem ustawy o</p>	<p>W art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.); 2) obywatele państw trzecich</p>	

				<p>zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);</p> <p>3) obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców będących beneficjentami ochrony międzynarodowej, posiadających status uchodźcy lub osoby kwalifikującej się do otrzymania ochrony uzupełniającej w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>4) obywateli państw trzecich, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej;</p> <p>5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w rozumieniu odrębnych przepisów;</p> <p>6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.) oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie</p>
--	--	--	--	---	---

				<p>z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym w rozumieniu odrębnych przepisów; 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.</p> <p><u>W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 1a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.); 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650); 3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 4) obywateli państw trzecich, którym</p>
--	--	--	--	--

				<p>w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”;</p> <p>2) w art. 2h po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p> <p><u>W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 1a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej - obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, a także:</p> <p>a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.),</p> <p>b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),</p> <p>c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone</p>
--	--	--	--	---

				<p>w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,</p> <p>d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej,</p> <p>e) obywateli polskich, którzy uzyskali kwalifikacje w państwie członkowskim Unii Europejskiej;”;</p> <p>2) po art. 6c dodaje się art. 6d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 6d. Przepisów art. 6a- 6c nie stosuje się cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemców, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p> <p><u>W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej, rozumie się przez to także:</p> <p>1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.);</p>
--	--	--	--	---

				<p>ustaw</p> <p>Art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów w</p>	<p>2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650);</p> <p>3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;</p> <p>4) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”;</p> <p>2) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p> <p><u>W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to obywateli państw członkowskich, o których</p>
--	--	--	--	--	--

			<p>brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>mowa w ust. 1, a także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm); 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650); 3) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 4) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej.”; <p>2) w art. 20a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p> <p><u>W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925) wprowadza się następujące</u></p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych dodane projektem ustawy zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na</p>	<p><u>zmiany:</u></p> <p>1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c i d w brzmieniu:</p> <p>„c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,</p> <p>d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”;</p> <p>2) w art. 19a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p> <p><u>W ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 174, poz. 1038 oraz z 2013 r. poz. 779 i 1247) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„9) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, a także:</p>	
--	--	--	---	---	--

			<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.),</p> <p>b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),</p> <p>c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,</p> <p>d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”.</p>
			<p>Art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz</p>	<p><u>W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</u></p> <p>1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca</p>

				<p>niektórych innych ustaw</p>	<p>2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, a także:</p> <p>a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.),</p> <p>b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),</p> <p>c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,</p> <p>d) obywateli państw trzecich, którym w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub którym udzielono ochrony uzupełniającej;”;</p> <p>2) w art. 24 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub któremu udzielono ochrony uzupełniającej.”.</p>
--	--	--	--	---------------------------------------	--

56.	Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie dążą do ułatwienia beneficjentom ochrony międzynarodowej, którzy nie mogą dostarczyć dokumentów potwierdzających ich kwalifikacje, pełnego dostępu do odpowiednich systemów oceny, nostryfikowania i zaliczania ich wcześniejszego kształcenia. Wszystkie takie środki muszą być zgodne z art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.	T	<p>Art. 191a ust. 7a i 7b ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym dodawane projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Art. 191a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu</p>	<p>7a. Ukończenie studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych, może być potwierdzone na podstawie dokumentu umożliwiającego ustalenie faktu ukończenia studiów wyższych na tym poziomie kształcenia, składanego wraz z oświadczeniem o ich ukończeniu.</p> <p>7b. Do obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który uzyskał status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub do obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który uzyskał potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, stosuje się przepisy ust. 1-4.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb postępowania nostryfikacyjnego oraz tryb postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym 	
-----	-----------------------	---	---	--	---	--

				<p>cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,</p> <p>3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów oraz dokumentów, które mogą być dołączone przez osobę, o której mowa w ust. 7a, do wniosku o potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia,</p> <p>4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a,</p> <p>5) wysokość opłat za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust. 7a, a także tryb wnoszenia opłat,</p> <p>6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez osobę, o której mowa w ust.7a</p> <p>– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzystych zasad ich prowadzenia, a także możliwość wystąpienia różnic między programami kształcenia realizowanymi w uczelni, w której prowadzone jest postępowanie, w uczelniach zagranicznych oraz dodatkowe warunki, jakie muszą być spełnione w celu nostryfikacji dyplomu ukończenia studiów wyższych lub potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia.</p>
--	--	--	--	---	---

Art. 29
Opieka społeczna

57.	Art. 29 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjenci ochrony międzynarodowej otrzymali w państwie członkowskim, które im udzieliło takiej ochrony, niezbędną pomoc społeczną, równoważną pomocy zapewnianej obywatelom tego państwa członkowskiego.	T	Art. 5 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w brzmieniu nadanym w projekcie ustawy	Art. 5. Prawo do świadczeń z pomocy społecznej, jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, przysługuje: „2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d, lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,	
58.	Art. 29 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od zasady ogólnej określonej w ust. 1 państwa członkowskie mogą ograniczyć pomoc socjalną przyznaną osobom korzystającym z ochrony uzupełniającej do podstawowych świadczeń, które w takim przypadku są przyznawane na takim samym poziomie i na podstawie takich samych	N			

		kryteriów kwalifikujących, co własnym obywatelom. 3.			
Art. 30 Opieka zdrowotna					
59.	Art. 30 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjenci ochrony międzynarodowej mieli dostęp do opieki zdrowotnej według takich samych kryteriów kwalifikujących co obywatele państwa członkowskiego, które udzieliło takiej ochrony.	T	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	Art. 2 ust. 1 1. Do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na zasadach określonych w ustawie mają prawo: 1) osoby objęte powszechnym - obowiązkowym i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym, zwane dalej „ubezpieczonymi”; 2) inne, niż ubezpieczeni, osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które posiadają obywatelstwo polskie lub które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. 1650), spełniające kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.), co do których nie stwierdzono okoliczności, o której mowa w art. 12 tej ustawy, na zasadach i w zakresie określonych dla ubezpieczonych; 3) inne, niż wymienione w pkt 1 i 2, osoby, które posiadają obywatelstwo polskie albo które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy

				<p>z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i posiadają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które:</p> <p>a) nie ukończyły 18 roku życia lub</p> <p>b) są w okresie ciąży, porodu lub połogu – zwane dalej „świadzeniobiorcami”.</p>
			<p>Art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 2</p> <p>Ubezpieczonymi są:</p> <p>2) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, które przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy w celu wykonywania pracy, zezwolenia na pobyt czasowy z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych, zgody na pobyt tolerowany,</p>
			<p>Art. 3 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych dodany ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 2a</p> <p>2a) osoby, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą albo korzystają z ochrony czasowej na jej terytorium,</p>

				<p>Art. 54 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw</p>	<p>Art. 54 ust. 3 pkt 1</p> <p>1) przedłożeniu przez świadczeniobiorcę, o którym mowa w ust. 1, dokumentów potwierdzających zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokumentów potwierdzających, alternatywnie:</p> <p>a) posiadanie obywatelstwa polskiego, b) posiadanie statusu uchodźcy, c) objęcie ochroną uzupełniającą, d) posiadanie zezwolenia na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;</p>	
60.	Art. 30 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają – na podstawie takich samych kryteriów kwalifikujących co obywatelom państwa członkowskiego, które udzieliło ochrony – odpowiednią opiekę zdrowotną, w tym w razie potrzeby leczenie zaburzeń psychicznych, beneficjentom ochrony międzynarodowej o specjalnych potrzebach, takim jak kobiety w ciąży, osoby niepełnosprawne, ofiary tortur, gwałtu lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej oraz małoletnim, którzy padli ofiarą jakichkolwiek form wykorzystania, zaniedbania, eksploatacji, torturowania czy okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, lub ofiarą konfliktów zbrojnych.	T	j.w.	j.w.	

Art. 31
Małoletni bez opieki

61.	Art. 31 ust. 1	1. Tak szybko jak to możliwe po udzieleniu ochrony międzynarodowej państwa członkowskie przedsięwzięją konieczne środki, aby małoletnim bez opieki zapewnić przedstawicielstwo, sprawowane przez opiekuna prawnego lub w razie konieczności przez organizację odpowiedzialną za opiekę nad małoletnimi i ich dobro, lub by zapewnić innego rodzaju właściwe przedstawicielstwo, w tym przedstawicielstwo oparte na prawodawstwie lub orzeczeniu sądowym.	T	Art. 61 ust. 1 i 2 ustawy Art. 145 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy	Art. 61. 1. Organ przyjmujący wniosek o nadanie statusu uchodźcy złożony przez małoletniego bez opieki występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy i umieszczenie małoletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej. 2. Jeżeli okoliczność, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, wyjdzie na jaw w toku postępowania, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje Szef Urzędu. Art. 145. § 1. Opiekę ustanawia się dla małoletniego w wypadkach przewidzianych w tytule II niniejszego kodeksu. § 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko poweźmie wiadomość, że zachodzi prawny po temu powód.	
62.	Art. 31 ust. 2	2. Wdrażając niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie zapewniają, aby potrzeby małoletnich były właściwie zaspokajane przez wyznaczonego opiekuna prawnego lub przedstawiciela. Właściwe organy dokonują regularnej oceny.	T	Art. 145 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy	Art. 145. § 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko poweźmie wiadomość, że zachodzi prawny po temu powód.	
63.	Art. 31 ust. 3 lit. a	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby małoletni bez opieki byli umieszczani razem: a) z pełnoletnimi krewnymi; lub	N			

64.	Art. 31 ust. 3 lit. b	b) w rodzinie zastępczej; lub	T	Art. 62 ustawy	Art. 62. 1. Organ przyjmujący wniosek doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniące funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego. 2. Małoletni bez opieki przebywa w rodzinie zastępczej zawodowej pełniące funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego, do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy.	
65.	Art. 31 ust. 3 lit. c	c) w ośrodkach specjalizujących się w kwaterowaniu małoletnich; lub	T	Art. 61 ustawy Art. 62 ustawy	Art. 61. 1. Organ przyjmujący wniosek o nadanie statusu uchodźcy złożony przez małoletniego bez opieki występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego z wnioskiem o ustanowienie kuratora do reprezentowania małoletniego w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy i umieszczenie małoletniego w placówce opiekuńczo-wychowawczej. 2. Jeżeli okoliczność, że wnioskodawcą jest małoletni bez opieki, wyjdzie na jaw w toku postępowania, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje Szef Urzędu. 3. Szef Urzędu, w miarę możliwości, uwzględniając art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych małoletniego bez opieki. Art. 62. 1. Organ przyjmujący wniosek doprowadza małoletniego bez opieki do rodziny zastępczej zawodowej pełniące funkcję pogotowia rodzinnego lub placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego.	

					2. Małoletni bez opieki przebywa w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego, do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy.	
66.	Art. 31 ust. 3 lit. d	d) w innych miejscach zakwaterowania odpowiednich dla małoletnich. W tym kontekście uwzględnia się opinię dziecka stosownie do jego wieku i stopnia dojrzałości.	N			
67.	Art. 31 ust. 4	4. Jeżeli to możliwe, nie rozdziela się rodzeństwa, uwzględniając jak najlepsze zabezpieczenie interesów małoletniego, a w szczególności jego wiek i stopień dojrzałości. Zmiany miejsca zamieszkania małoletnich bez opieki ogranicza się do minimum.	T	Art. 112 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy	Art. 112. Rodzeństwo powinno być umieszczone w tej samej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, chyba że byłoby to sprzeczne z dobrem dziecka.	
68.	Art. 31 ust. 5	5. Jeżeli małoletni bez opieki otrzymał ochronę międzynarodową, a jeszcze nie rozpoczęto poszukiwania członków jego rodziny, państwa członkowskie rozpoczynają ich poszukiwanie jak najszybciej po udzieleniu ochrony międzynarodowej, dążąc jednocześnie do jak najlepszego zabezpieczenia interesów małoletniego. Jeżeli poszukiwania już się rozpoczęły, państwa członkowskie w stosownych przypadkach kontynuują poszukiwania. W przypadkach gdy może dojść do zagrożenia życia lub integralności fizycznej małoletniego lub jego bliskich krewnych, szczególnie jeżeli pozostali oni w kraju pochodzenia, należy zadbać o poufność gromadzenia, przetwarzania i obiegu	T	Art. 61 ust. 3 ustawy Art. 89ea ustawy dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP oraz niektórych innych ustaw	Art. 61. 3. Szef Urzędu, w miarę możliwości, uwzględniając art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych małoletniego bez opieki. Art. 89ea. projektu W przypadku gdy status uchodźcy nadano małoletniemu bez opieki lub udzielono mu ochrony uzupełniającej, Szef Urzędu, uwzględniając zakaz określony w art. 9, podejmuje działania mające na celu odnalezienie krewnych tego małoletniego, a w szczególności: 1) informuje małoletniego o możliwości poszukiwania jego krewnych za pośrednictwem międzynarodowych organizacji pozarządowych; 2) udziela małoletniemu pomocy	

		informacji dotyczących tych osób.			w nawiązaniu kontaktu z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi; 3) udziela małoletniemu pomocy w zainicjowaniu poszukiwań jego krewnych.	
69.	Art. 31 ust. 6	6. Osoby pracujące z małoletnimi bez opieki muszą odbyć i kontynuować odpowiednie szkolenie w zakresie potrzeb takich małoletnich.	T	Art. 61 ust. 3 ustawy	Art. 66. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletniego bez opieki może dokonywać osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków: 1) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i posiada 2-letni staż pracy w instytucjach, których zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem; 2) ukończyła studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie nadania statusu uchodźcy z udziałem małoletnich; 3) ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub socjologia oraz posiada 2-letni staż pracy w administracji publicznej.	
Art. 32 Dostęp do zakwaterowania						
70.	Art. 32 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają beneficjentom ochrony międzynarodowej dostęp do zakwaterowania na takich samych zasadach co innym obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym na ich terytorium.			Ustawodawstwo polskie nie przewiduje takiego zróżnicowania.	
71.	Art. 32 ust. 2	2. Dopuszczając krajową praktykę rozpraszania beneficjentów ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie dążą do wdrażania polityki zapobiegającej dyskryminacji beneficjentów ochrony			Ustawodawstwo polskie nie przewiduje takiego rozwiązania.	

		międzynarodowej oraz zapewniającej jednakowe szanse w dostępie do zakwaterowania.				
Art. 33 Swoboda przemieszczania się w państwie członkowskim						
72.	Art. 33	Państwa członkowskie zezwalają beneficjentom ochrony międzynarodowej na swobodne przemieszczanie się w obrębie swojego terytorium na takich samych warunkach i z tymi samymi ograniczeniami, jakie są przewidziane dla innych obywateli państw trzecich legalnie przebywających na ich terytorium.			Ustawodawstwo polskie nie przewiduje takiego zróżnicowania.	
Art. 34 Dostęp do ułatwień integracyjnych						
73.	Art. 34	W celu ułatwienia integracji beneficjentów ochrony międzynarodowej ze społeczeństwem państwa członkowskie zapewniają im dostęp do programów integracyjnych uznanych przez nie za odpowiednie w stosunku do specyficznych potrzeb beneficjentów statusu uchodźcy lub osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej lub tworzą warunki gwarantujące dostęp do takich programów.	T	Art. 89e ustawy Art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej	Art. 89e. Cudzoziemcowi, który posiada status uchodźcy lub korzysta z ochrony uzupełniającej, udziela się pomocy w celu wspierania procesu jego integracji ze społeczeństwem, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Art. 91 1. Cudzoziemcowi, który: 1) uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach - zwanemu dalej „cudzoziemcem” udziela się pomocy mającej na celu wspieranie procesu	

				Polskiej oraz niektórych innych ustaw	jego integracji, zwanej dalej „pomocą dla cudzoziemca”,	
Art. 35 Repatriacja						
74.	Art. 35	Państwa członkowskie mogą zapewniać pomoc beneficjentom ochrony międzynarodowej, którzy pragną zostać repatriowani.	N			
Rozdział VIII Współpraca administracyjna						
Art. 36 Współpraca						
75.	Art. 36	Każde z państw członkowskich wyznacza krajowy punkt kontaktowy oraz przekazuje jego adres Komisji. Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim. Państwa członkowskie w kontakcie z Komisją przedsięwzięją wszelkie niezbędne środki, aby nawiązać bezpośrednią współpracę i wymianę informacji między właściwymi organami.	N			
Art. 37 Personel						
76.	Art. 37	Państwa członkowskie zapewniają, aby organy i inne organizacje wdrażające niniejszą dyrektywę odbyły niezbędne szkolenie i były związane zasadą poufności, zgodnie z przepisami prawa krajowego, w odniesieniu do informacji uzyskanych podczas pracy.	T	Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, Ustawa z dnia 5		

				sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.		
Rozdział IX						
Przepisy końcowe						
Art. 38						
Sprawozdania						
77.	Art. 38 ust. 1	1. Do dnia 21 czerwca 2015 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy i proponuje wszelkie niezbędne zmiany. Propozycje zmian dotyczą w pierwszej kolejności art. 2 i 7. Do dnia 21 grudnia 2014 r. państwa członkowskie przesyłają Komisji wszelkie informacje istotne do sporządzenia tego sprawozdania.	N			
78.	Art. 38 ust. 2	2. Po przedstawieniu tego sprawozdania Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przynajmniej co pięć lat sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy.	N			
Art. 39						
Transpozycja						
79.	Art. 39 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 i 35 do dnia 21 grudnia 2013 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do	N			

		niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także pouczenie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego pouczenia określone są przez państwa członkowskie.				
80.	Art. 39 ust. 2	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego z dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 40 Uchylenie						
2.	Art. 40	Dyrektywa 2004/83/WE zostaje niniejszym uchylona w odniesieniu do państw związanych niniejszą dyrektywą ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2013 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w odniesieniu do terminu transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego, który określono w załączniku I część B. W przypadku państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N			

Art. 41 Wejście w życie					
3.	Art. 41	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 i 35 stosuje się od dnia 22 grudnia 2013 r.	T	Art. 14 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.
Art. 42 Adresaci					
4.	Art. 42	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami. Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.	N		
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE					
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		
1.					
2.					

Warszawa, dnia 13 lutego 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1218.2013/23/kp

dot.: RM-10-14-14 z 12.02.2014 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym *projektem ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
P. Serafin
Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Bartłomiej Sienkiewicz
Minister Spraw Wewnętrznych

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia

**w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą
oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym
poziomie kształcenia przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców**

Na podstawie art. 191a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia określają:

- 1) tryb nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą oraz warunki i tryb przeprowadzania postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą;
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne oraz postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej – szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 63, poz. 324).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 675, 829 i 1005.

12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą;

- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku (podania) o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów oraz dokumentów, które mogą być dołączone do wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą;
- 4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne lub postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą;
- 5) wysokość opłaty za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego lub postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatela państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą tryb wnoszenia opłat.

Rozdział 2

Postępowanie nostryfikacyjne

§ 2. 1. Osoba ubiegająca się o przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego dyplomu ukończenia studiów wyższych uzyskanego za granicą, zwana dalej „wnioskującym o nostryfikację dyplomu” składa do wybranej rady jednostki organizacyjnej uczelni, uprawnionej

do nadawania stopnia doktora określonej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, prowadzącej kształcenie w obszarze obejmującym kierunek studiów wyższych, którego ukończenie potwierdza dyplom uzyskany za granicą, zwaną dalej „radą nostryfikującą” wniosek o wszczęcie postępowania nostryfikacyjnego wraz z następującymi załącznikami:

- 1) oryginałem dyplomu uzyskanego za granicą – do wglądu;
- 2) kopią dokumentów pozwalających ocenić przebieg i czas trwania studiów (suplement do dyplomu, wykaz przedmiotów i ocen, indeks lub inny dokument).

2. Dyplomem, o którym mowa w ust. 1, jest dyplom ukończenia studiów wyższych za granicą wraz z tytułem nadanym w wyniku tego kształcenia, o ile jest on nadawany.

3. Rada nostryfikująca może zażądać tłumaczenia na język polski dokumentów, o których mowa w ust. 1, sporządzonego przez tłumacza przysięgłego wpisanego na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości albo sporządzonego przez zagranicznego tłumacza i poświadczonego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. 1. Datą wszczęcia postępowania nostryfikacyjnego jest dzień doręczenia wniosku radzie nostryfikującej.

2. Rada nostryfikująca dokonuje oceny formalnej wniosku. W przypadku uznania wniosku za niekompletny rada nostryfikująca wzywa do jego uzupełnienia, w terminie przez siebie wskazanym, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. W przypadku stwierdzenia braku właściwości do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego rada nostryfikująca wydaje postanowienie o odmowie przeprowadzenia postępowania. Na postanowienie służy zażalenie do rektora.

4. W przypadku gdy dyplom był uzyskany w wyniku kształcenia, które w polskiej uczelni jest prowadzone na więcej niż jednym kierunku studiów lub jako studia międzyobszarowe, rada nostryfikująca zwraca się do rektora o wyznaczenie rady wiodącej, która przeprowadzi postępowanie nostryfikacyjne w porozumieniu z innymi radami. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Postępowanie nostryfikacyjne kończy się uchwałą rady nostryfikującej nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne.

2. W postępowaniu nostryfikacyjnym rada nostryfikująca dokonuje porównania programu studiów, efektów kształcenia, nadanych uprawnień i czasu trwania studiów na podstawie dokumentów wymienionych w § 2 ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia różnic w programie lub czasie trwania studiów rada nostryfikująca może podjąć uchwałę o konieczności uzupełnienia przez wnioskującego o nostryfikację dyplomu brakujących egzaminów, określając warunki i terminy ich przeprowadzenia oraz wysokość opłat pobieranych za przeprowadzenie tych egzaminów.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, postępowanie nostryfikacyjne zostaje zakończone w terminie 30 dni od dnia wpływu dokumentów potwierdzających wykonanie uchwały.

§ 5. 1. Postępowanie nostryfikacyjne kończy się uchwałą rady nostryfikującej w sprawie:

- 1) uznania dyplomu za równoważny z odpowiednim polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych i tytułem zawodowym albo
- 2) odmowy uznania dyplomu za równoważny z odpowiednim polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych i tytułem zawodowym.

2. Rada nostryfikująca odmawia uznania dyplomu za równoważny z odpowiednim polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych w przypadku, gdy:

- 1) instytucja, która wydała dyplom, lub instytucja, w której prowadzone było kształcenie:
 - a) nie były w dniu wydania dyplomu akredytowanymi uczelniami w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają, lub realizowały program studiów nieposiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu, lub
 - b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa;
- 2) instytucja, która wydała dyplom, realizowała na terenie innego kraju program studiów wyższych lub jego część niezgodnie z obowiązującymi w tym kraju przepisami;
- 3) wnioskujący o nostryfikację dyplomu nie wykonał obowiązków wynikających z uchwały, o której mowa w § 4 ust. 3.

3. Od uchwał, o których mowa w ust. 1, wnioskującemu o nostryfikację dyplomu przysługuje odwołanie do senatu uczelni.

§ 6. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, jednostka organizacyjna uczelni, w której przeprowadzono postępowanie nostryfikacyjne, wydaje zaświadczenie, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Opłata za postępowanie nostryfikacyjne nie może być wyższa niż 50% minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o warunkach wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.

2. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy uczelni, której rada przeprowadza postępowanie nostryfikacyjne, albo do kasy uczelni, w terminie wyznaczonym przez kierownika, o którym mowa w ust. 1.

3. Opłatę wnosi się niezależnie od wyniku postępowania nostryfikacyjnego.

4. Opłaty nie pobiera się w przypadku, o którym mowa w § 3 ust. 3.

5. Obniżenie wysokości opłaty lub zwolnienie z opłaty następuje na wniosek wnioskującego o postępowanie nostryfikacyjne.

§ 8. 1. Dyplom uzyskany za granicą potwierdzający ukończenie studiów wyższych, na które osoba została skierowana zgodnie z przepisami określającymi warunki kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególne uprawnienia tych osób, uznaje się bez przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego. W takim przypadku osobie wydaje się zaświadczenie, o którym mowa w § 6.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie wydaje:

- 1) jednoosobowy organ uczelni – osobie, która była studentem podstawowej jednostki organizacyjnej i została przez tę uczelnię skierowana na studia wyższe za granicę;
- 2) właściwy minister – osobie skierowanej na studia wyższe za granicę przez właściwego ministra lub centralny organ administracji rządowej;
- 3) właściwy minister – osobie skierowanej na studia wyższe za granicę przez uczelnię, która została zlikwidowana.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, przedkłada dokumenty potwierdzające skierowanie na studia wraz z oryginałem dyplomu uzyskanego za granicą – do wglądu.

4. Dyplom uzyskany na kierunku przygotowującym do zawodu lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarce, położnej, farmaceuty, lekarza weterynarii lub architekta podlega nostryfikacji, z zastrzeżeniem przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia

§ 9. 1. Obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec posiadający status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie dysponuje dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą, zwany dalej „wnioskującym o potwierdzenie wykształcenia”, składa do wybranej rady jednostki organizacyjnej uczelni, uprawnionej do nadawania stopnia doktora określonej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, prowadzącej kształcenie w obszarze obejmującym kierunek studiów wyższych, którego ukończenie potwierdzają dokumenty, zwanej dalej „radą potwierdzającą”, wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, zwanym dalej „postępowaniem potwierdzającym” wraz z dokumentami poświadczającymi wykształcenie.

2. Dokumentami poświadczającymi wykształcenie, o których mowa w ust. 1, są dokumenty umożliwiające w sposób bezpośredni lub pośredni potwierdzenie ukończenia studiów wyższych za granicą, w szczególności poświadczające:

- 1) ukończenie kształcenia;
- 2) nauczone przedmioty i uzyskane oceny;
- 3) wyniki egzaminów;
- 4) uzyskane kwalifikacje zawodowe;
- 5) odbyte praktyki lub zatrudnienie;
- 6) inne dokumenty pozwalające na określenie poziomu wykształcenia.

3. Rada potwierdzająca może zażądać tłumaczenia na język polski dokumentów, o których mowa w ust. 1, w tym sporządzonego przez tłumacza przysięgłego wpisanego na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości albo zagranicznego tłumacza i poświadczonego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Wzór wniosku o przeprowadzenie postępowania potwierdzającego stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Datą wszczęcia postępowania potwierdzającego jest dzień doręczenia wniosku radzie potwierdzającej.

2. Rada potwierdzająca dokonuje oceny formalnej wniosku. W przypadku stwierdzenia braków formalnych rada potwierdzająca wzywa do uzupełnienia wniosku, w terminie przez siebie wskazanym, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. W przypadku stwierdzenia braku właściwości do przeprowadzenia postępowania potwierdzającego rada potwierdzająca wydaje postanowienie o odmowie jego przeprowadzenia. Na postanowienie służy zażalenie do rektora.

4. Jeżeli ocena przedłożonych dokumentów pozwala na stwierdzenie, że wnioskujący o potwierdzenie wykształcenia ukończył kształcenie, które w polskiej uczelni jest prowadzone na więcej niż jednym kierunku studiów lub jako studia międzyobszarowe, rada potwierdzająca zwraca się do rektora o wyznaczenie rady wiodącej, która przeprowadzi postępowanie w porozumieniu z innymi radami. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Postępowanie kończy się uchwałą rady potwierdzającej nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne.

2. W postępowaniu potwierdzającym rada potwierdzająca dokonuje oceny dokumentów poświadczających wykształcenie. Rada potwierdzająca potwierdza ukończenie studiów wyższych i wskazuje odpowiedni poziom kształcenia określony w wyniku przeprowadzonego postępowania.

3. W przypadku braku możliwości potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia na podstawie przedstawionych dokumentów lub w przypadku stwierdzenia różnic w programie lub czasie trwania studiów rada potwierdzająca może podjąć uchwałę o konieczności zdania przez wnioskującego o potwierdzenie wykształcenia egzaminów określając warunki i terminy ich przeprowadzenia oraz wysokość opłat pobieranych za przeprowadzenie tych egzaminów.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, postępowanie zostaje zakończone w terminie 30 dni od dnia wpływu dokumentów potwierdzających wykonanie uchwały.

§ 12. 1. Postępowanie potwierdzające kończy się uchwałą rady potwierdzającej w sprawie:

- 1) potwierdzenia ukończenia studiów wyższych i wskazania odpowiedniego poziomu kształcenia, albo

2) odmowy potwierdzenia ukończenia studiów wyższych.

2. Rada potwierdzająca odmawia potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia, gdy:

- 1) instytucja, w której obywatel państwa trzeciego uzyskał dyplom, lub instytucja, w której prowadzone było kształcenie:
 - a) nie były w dniu wydania dyplomu akredytowanymi uczelniami w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają, lub realizowały program studiów nieposiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu, lub
 - b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa;
- 2) instytucja, w której potwierdzający wykształcenie uzyskał dyplom, realizowała na terenie innego kraju program studiów wyższych lub jego część niezgodnie z obowiązującymi w tym kraju przepisami;
- 3) wnioskujący o potwierdzenie wykształcenia nie dysponuje żadnymi dokumentami poświadczającymi wykształcenie;
- 4) wnioskujący o potwierdzenie wykształcenia nie wykonał obowiązków wynikających z uchwały, o której mowa w § 11 ust. 3.

3. Od uchwał, o których mowa w ust. 1, wnioskującemu o potwierdzenie wykształcenia przysługuje odwołanie do senatu uczelni.

§ 13. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w § 12 ust. 1 pkt 1, jednostka organizacyjna uczelni, w której przeprowadzono postępowanie potwierdzające, wydaje zaświadczenie, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Opłata za postępowanie potwierdzające nie może być wyższa niż 10% minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o warunkach wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.

2. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy uczelni, której rada przeprowadza postępowanie, albo do kasy uczelni, w terminie wyznaczonym przez kierownika, o którym mowa w ust. 1.

3. Opłatę wnosi się niezależnie od wyniku postępowania potwierdzającego.

4. Opłaty nie pobiera się w przypadku, o którym mowa w § 10 ust. 3.

5. Obniżenie wysokości opłaty lub zwolnienie z opłaty następuje na wniosek wnioskującego o potwierdzenie wykształcenia.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 15. Postępowania nostryfikacyjne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER

NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. Nr 196, poz. 1168), które utraciło moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ... poz. ...).

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej uczelni)

.....
(miejsowość i data)

ZAŚWIADCZENIE NR ...

Zgodnie z uchwałą nr z dnia uznaje się w Rzeczypospolitej Polskiej:
dyplom ukończenia studiów wyższych nr

o nadaniu
(pełna nazwa nadanych za granicą kwalifikacji lub tytułu zawodowego)*

wydany w dniu
(data wydania dyplomu)

przez
(pełna nazwa i siedziba instytucji, która wydała dyplom)

.....
(nazwa państwa, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa instytucja, która wydała dyplom)

na nazwisko
(imię i nazwisko)

urodzony(-na) w
(data) (miejsce urodzenia)

za równoważny z polskim dyplomem
(nazwa dyplomu uczelni)*

i tytułem zawodowym
(nazwa tytułu zawodowego)*

Zaświadczenie jest ważne łącznie z oryginałem lub uwierzytelnionym odpisem dyplomu uzyskanego za granicą.

pieczęć urzędowa

.....
(pieczęć imienna i odpis osoby upoważnionej)

* Wpisywać pogrubioną czcionką.

WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE POTWIERDZENIA UKOŃCZENIA STUDIÓW WYŻSZYCH NA OKREŚLONYM POZIOMIE				
Imię i nazwisko		Kraj uzyskania wykształcenia wyższego		
Cel wydania zaświadczenia:				
Przyczyna niedysponowania dyplomem ukończenia studiów wyższych:				
Status wnioskującego o potwierdzenie wykształcenia w rozumieniu przepisów ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (zaznaczyć właściwe): ☐ Obywatel państwa trzeciego ☐ Bezpaństwowiec posiadający status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą ☐ Obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach				
Posiadane wykształcenie wyższe				
Data przyjęcia/ Data zakończenia	Nazwa uczelni	Kraj uzyskania dyplomu	Nazwa uzyskanego tytułu	Programowy okres studiów
Data rozpoczęcia:				
Data zakończenia:				
Data rozpoczęcia:				
Data zakończenia:				
Dodatkowe informacje na temat przebiegu kształcenia (np.: opóźnienia, przerwy w kształceniu itp.)				
Ukończone kierunki studiów				
Kierunek		Specjalizacja		

Wymagania związane z rekrutacją na studia (egzaminy, wymagane dokumenty):			
Czy ukończone studia wyższe dają prawo do ubiegania się o przyjęcie na dalsze studia lub uzyskanie stopnia naukowego? (zaznacz właściwe)			
☐ tak			
☐ nie			
Jeśli ukończone studia wyższe dają prawo ubiegania się o przyjęcie na dalsze studia lub uzyskanie stopnia naukowego, to na jakim poziomie? (zaznacz właściwe)			
☐ studia drugiego stopnia			
☐ studia trzeciego stopnia			
☐ inny poziom (jaki?)			
☐ stopień naukowy doktora			
Czy kształcenie było ukierunkowane na uzyskanie konkretnego przygotowania zawodowego? (zaznacz właściwe)			
☐ Tak			
☐ Nie			
Jeśli tak, to do wykonywania jakiego zawodu?			
Praktyki studenckie			
Czy w ramach kształcenia odbywał Pan/Pani praktyki studenckie (zajęcia w zakładach pracy służące przygotowaniu zawodowemu)			
☐ Tak			
☐ Nie			
Jeśli tak, wypełnij poniższą tabelę.			
Nazwa pracodawcy/ Rodzaj zakładu	Zadania wykonywane w trakcie praktyk	Semestry, w których odbywały się praktyki	Czas trwania

Czy warunkiem ukończenia studiów wyższych było przedłożenie pracy dyplomowej?

Tak

Nie

Jeśli tak, proszę o wskazanie tytułu oraz zarysu treści pracy.

Doświadczenie zawodowe

Czy posiada Pan/Pani doświadczenie zawodowe uzyskane po ukończeniu studiów wyższych?

Tak

Nie

Jeśli tak, proszę wskazać miejsce zatrudnienia.

Kraj wydania dyplomu

Polska

Inny kraj

Jeśli posiada Pan/Pani doświadczenie zawodowe uzyskane po ukończeniu studiów wyższych, proszę o wypełnienie poniższej tabeli.

Data rozpoczęcia/ Data zakończenia	Nazwa pracodawcy/ Kraj	Zawód/ wykonywane czynności zawodowe	W jaki sposób wykorzystywana była wiedza uzyskana w trakcie kształcenia/ rozwijane nowe umiejętności
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			
Rozpoczęcie:			

Zakończenie:			
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			

Dalsze kształcenie

Czy po ukończeniu studiów wyższych kontynuował Pan/Pani kształcenie inne niż studia wyższe, jeśli tak, proszę o wypełnienie poniższej tabeli.

Data rozpoczęcia/ Data zakończenia	Nazwa instytucji	Uzyskane kwalifikacje	Kraj
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			
Rozpoczęcie:			
Zakończenie:			

Załączniki

1	
2	
3	
4	
5	
6	

Miejsce	Data	Podpis

WZÓR

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej uczelni) (miejsowość i data)

ZAŚWIADCZENIE NR ...

Zgodnie z uchwałą nr z dnia potwierdza się, że

.....
(imię i nazwisko wnioskującego o potwierdzenie wykształcenia)

urodzony(-na) w
(data) (kraj i miejsce urodzenia)

posiada wykształcenie wyższe na poziomie studiów stopnia w Polsce.
pieczęć urzędowa

.....
(pieczęćka imienna i podpis osoby upoważnionej)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców zastępuje rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. Nr 196, poz. 1168), stanowiące wykonanie upoważnienia zawartego w art. 191a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.). Wydanie nowego rozporządzenia jest konieczne ze względu na zmiany, jakie wprowadza w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, projekt ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Nowelizacja ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw związana jest z transpozycją przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9) do polskiego porządku prawnego. Zgodnie z treścią dyrektywy 2011/95/UE państwa członkowskie mają m. in. obowiązek zapewnienia równego traktowania beneficjentów ochrony międzynarodowej i własnych obywateli w zakresie obowiązujących procedur uznawania zagranicznych dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji (art. 28 ust. 1). Dodatkowo państwa członkowskie mają dążyć do ułatwienia beneficjentom ochrony międzynarodowej, którzy nie mogą dostarczyć dokumentów potwierdzających ich kwalifikacje, pełnego dostępu do odpowiednich systemów oceny, nostryfikowania i zaliczania ich wcześniejszego kształcenia, przy zapewnieniu zgodności z art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.) (art. 28 ust. 2).

W związku z koniecznością uelastyczenia pewnych wymogów formalnych związanych z procedurą uznania wykształcenia bądź stwierdzenia uprawnień do dalszego kształcenia przewidziano zmianę treści art. 191a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym polegającą na rozszerzeniu delegacji ustawowej zawartej w tym artykule i upoważnieniu ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego do wydania rozporządzenia zarówno w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą, jak i w sprawie potwierdzania ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców posiadających status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Projekt rozporządzenia podzielono na rozdziały: przepisy ogólne, postępowanie nostryfikacyjne, postępowanie w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia oraz przepisy przejściowe i końcowe. Rozwiązania przyjęte w przepisach dotyczących nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą, zawarte w rozdziale 2 projektu, powielają obowiązujące w tym zakresie przepisy prawne. Rozporządzenie utrzymuje regulacje dotyczące trybu nostryfikacji, organów właściwych do przeprowadzenia postępowania nostryfikacyjnego, rodzaju dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o nostryfikację dyplomu oraz terminów, w których należy to postępowanie przeprowadzić.

Zasadniczą zmianą w porównaniu do dotychczasowego stanu prawnego, jest rozszerzenie zakresu rozporządzenia o nowy rodzaj postępowań, których adresatem są obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy posiadający status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywatele państw trzecich posiadający zezwolenie na pobyt czasowy, którzy nie dysponując dyplomem ukończenia studiów wyższych, chcą potwierdzić ukończenie studiów wyższych za granicą na określonym poziomie kształcenia. W związku z tym, projekt rozporządzenia wskazuje podmioty upoważnione do ubiegania się o przeprowadzenie przedmiotowego postępowania. W przeciwieństwie do postępowania nostryfikacyjnego osobą mającą prawo wnioskowania o wszczęcie procedury nie jest każdy, kto uzyskał wykształcenie wyższe za granicą. Krąg osób uprawnionych został ograniczony do obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, posiadających status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywateli państw trzecich

posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, nie dysponujących dyplomem ukończenia studiów wyższych uzyskanym za granicą. Biorąc pod uwagę, że ww. osoby mogą być zmuszone do opuszczenia miejsca zamieszkania bez możliwości zabezpieczenia dokumentów umożliwiających dalsze kształcenie lub podejmowanie pracy, powinny mieć one możliwość do poświadczenia wykształcenia.

Projekt rozporządzenia określa także rodzaje dokumentów, których przedłożenie jest niezbędne do przeprowadzenia procedury określenia poziomu kształcenia, nie wskazując jednak zamkniętego katalogu dokumentów, co umożliwi tym samym ustalenie poziomu kształcenia w oparciu o źródła pośrednie, co w sytuacji osób, które znalazły się w ciężkiej sytuacji życiowej nie z własnej winy, a głównie ze względów politycznych, może stanowić jedyną szansę udowodnienia poziomu uzyskanego wykształcenia oraz jedyną możliwość kontynuacji kształcenia lub podjęcia pracy. Projekt rozporządzenia przewiduje konieczność przedłożenia wniosku o przeprowadzenie przedmiotowego postępowania. Formularz wniosku stanowi załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia.

Przedmiotowe postępowanie kończy się uchwałą rady jednostki organizacyjnej uczelni potwierdzającą ukończenie przez osobę zainteresowaną kształcenia na określonym poziomie lub uchwałą o odmowie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych. Uchwała odmowna wydawana jest tylko w przypadku wystąpienia którejś z przesłanek enumeratywnie wymienionych w treści projektowanego rozporządzenia.

Określenie maksymalnych terminów, w których powinno zakończyć się postępowanie ma na celu uniknięcie sytuacji, kiedy postępowanie jest bezzasadnie przedłużane. Postępowanie powinno zakończyć się jedną z wymienionych powyżej uchwał albo uchwałą o zastosowaniu środków wyrównawczych w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty złożenia przez kandydata dokumentów lub – w przypadku podjęcia uchwały o zastosowaniu środków wyrównawczych – w ciągu 1 miesiąca od dnia wpływu dokumentów potwierdzających wykonanie tej uchwały.

Ze względu na trudną sytuację osób uprawnionych do wszczęcia przedmiotowego postępowania, przewidziana w rozporządzeniu maksymalna wysokość opłat jest niższa od maksymalnej opłaty możliwej do pobrania za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego. Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta zakresem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu <i>Projekt rozporządzenia w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą oraz postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa</i></p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dr hab. Daria Lipińska – Nałęcz</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Danuta Czarnecka, Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii, tel: 22 52 92 517, e-mail: Danuta.Czarnecka@nauka.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 24 stycznia 2014 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Umożliwienie osobom, które uzyskały wykształcenie wyższe za granicą możliwości wskazania polskiego odpowiednika uzyskanego tytułu zawodowego, a w przypadku obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa posiadających status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, którzy nie dysponują dyplomem ukończenia studiów wyższych umożliwienie wskazania poziomu kształcenia, na którym ukończone zostały studia wyższe za granicą.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie:

1. W sprawie uznawania równoważności wykształcenia.

Rozwiązanie: uregulowanie postępowania nostryfikacyjnego umożliwiającego porównanie wykształcenia i tytułu zawodowego uzyskanego za granicą z wykształceniem i tytułem zawodowym uzyskiwanym w Polsce.

Narzędzia: postępowanie zakłada ocenę przedkładanych dokumentów, porównanie programów kształcenia, możliwość zobowiązania do zdania dodatkowych egzaminów i zaliczenia przedmiotów.

2. W sprawie potwierdzania ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie.

Rozwiązanie: uregulowanie postępowania, umożliwiającego ocenę poziomu wykształcenia w oparciu o dokumenty inne niż dyplom ukończenia studiów wyższych. Postępowanie zakłada możliwość oparcia się na dokumentach każdego rodzaju jeśli umożliwiają one ocenę poziomu wykształcenia, umożliwia przeprowadzenie egzaminu sprawdzającego wiedzę.

Narzędzia: postępowanie wszczynane jest na wniosek osoby zainteresowanej składany na formularzu, którego wzór będzie stanowił załącznik do rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia, w zakresie procedury nostryfikacji, powiela rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. Nr 196, poz. 1168).

W sprawie potwierdzania ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców spośród krajów UE/OECD znane są rozwiązania przyjęte w Norwegii. Procedura przyjęta w tym państwie opiera się na przedłożonym przez osobę zainteresowaną rozbudowanym oświadczeniu zawierającym, poza danymi związanymi z wykształceniem, również inne informacje m.in. na temat wykonywanego zawodu, doświadczenia zawodowego, odbytych praktyk. Informacje zawarte w oświadczeniu potwierdzane są za pomocą przedkładanych dokumentów, które stanowią bezpośredni lub pośredni dowód prawdziwości zawartych w nim danych. Utworzona w ten sposóbteczka/portfolio stanowi podstawę określenia poziomu uzyskanego wykształcenia.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego			Podmiot sprawujący nadzór nad szkolnictwem wyższym
Osoby ubiegające się o przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego	Brak danych		Rozporządzenie reguluje procedurę nostryfikacji
Osoby ubiegające się o potwierdzenie ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia	Brak danych		Rozporządzenie reguluje procedurę potwierdzenia ukończenia studiów wyższych na określonym poziomie kształcenia
Rady jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do przeprowadzenia ww. postępowań	Ok. 750	Strona internetowa Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów	Podmioty przeprowadzające ww. postępowania

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Partnerzy biorący udział w konsultacjach:

- Sekcja Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”,
- Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” Komisja Krajowa,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego,
- Konfederacja „Lewiatan”,
- Konfederacja Pracodawców Polskich,
- Business Centre Club Związek Pracodawców,
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Forum Związków Zawodowych,

- Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich,
- Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów,
- Polska Komisja Akredytacyjna,
- Polska Rada Organizacji Młodzieżowych,
- Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.

Brak danych w zakresie czasu trwania i wyników konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								

..... r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: edukacja, rozwój zawodowy	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wprowadzenie procedur umożliwiających wydanie dokumentu wskazującego na polski odpowiednik dyplomu uzyskanego za granicą lub dokumentu wskazującego na poziom wykształcenia umożliwi dostęp do rynku pracy/dalszego kształcenia.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowany akt prawny reguluje ww. postępowania w sposób bezterminowy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Przepisy projektowanego rozporządzenia mają na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.</p> <p>Przewiduje się, że w skali roku przedmiotowe postępowania będą stanowiły odosobnione, jednostkowe przypadki.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		